

VESTI IZ SLOVENIJE

PRISILNO UDARNISKO DELO. — V zadnjem času je upoklicanih veliko kmečkih ljudi na enomesečno prisilno delo v kočevske gozdove, kjer se ne usmiljeno seka les za izvoz. Ustanavlja se udarniška brigada, ki bo imela 6.000 članov. Kdor se pozivu ne odzove, mu zapleni oblast kravo ali vola, vrh tega pa mora plačati še globo 20 do 40 tisoč dinarjev.

PRISILNA ODDAJA ŽIVINE. — Oblast postavlja vedno večje zahteve po oddaji živine. Tako so Gorici vas pri Ribnici in še dve sosednji vasi, ki imajo skupno okrog 100 kmetov, morale oddati v aprilu t. l. 40 glav goveje živine, 18 pitanih prašičev in 250 kokoši. Take zahteve se postavljajo v zadnjem času skoraj vsak mesec. Kljub temu pa ljudstvo ne dobi skoraj nobenega mesa in še bolniki zelo male količine. V Kočevju pa je koncem aprila stal na postaji vagon pokvarjenega mesa, ki so ga morali iztovoriti in zakopati.

KOMUNISTIČNA JUSTICA. — Ivan Marolt iz Podgore pri Dobrem polju, star 50 let, je bil aretiran 25. februarja t. l. in odpeljan naprej na milico v Vel. Lašce, nato pa na UDV v Grosuplje. Vzrok aretacije ni bil znan. Dne 12. aprila pa je UDV sporočil domačim, naj ga pri- dejo iskat, če da se je v zaporu obesil. Pripeljali so ga v Dobro- polje in ugotovili, da je bil za- davljen. Na telesu je imel veli- ko poškodb, iz česar se da skle- pati, da so ga živinsko pretepali in mučili. Zdravniški pregled je bil prepovedan.

VELIKONOČNO UDARNIŠKO DELO. — Na samo Vel. nedeljo je bilo v kočevskem okraju organizirano splošno udarniško delo pod grožnjo, da se bo moral zagovarjati vsak, kdor se ne bi udeležil. Med ju- tranjo in dopoldansko mašo v Kočevju je pred cerkvijo par- krat korakala skupina najetih kričarjev, ki so se drli kot obse- deni. Pozvani kmetje in delavci se udarniškega dela kljub temu niso udeležili in so morali šofer- ji kočevskega in ribniškega av- toparka, ki so vozili les iz Drage v Loškem potoku na postajo Zlebit, sami nakladati in razkla- dati.

OBLAST ROPA KMETOM IMETJE. — Sredi maja so po-

Tri na dan

Danes bomo zapisali 3, ki smo jih pobrali iz uvodnika Prosvete. Vse tri so kapitalne in kaže- jo o silni vročini, ki vlada v Chi- cagu. Naj tudi naši čitatelji ve- do, s čim krmijo naročnike Pro- svete. Torej:

- 1) Toda očitati komunizmu, da ne pozna narodnosti, je naj- večja laž!
 - 2) Šele ruski komunizem je nomadskim in zaostalim naro- dom ustvaril njih pismeni jezik in dal tisoče in tisoče šol.
 - 3) Slično velja tudi za Titov režim, brez katerega bi po vojni sploh ne bilo nikake Jugoslavije.
- Dajte, dajte Gardnu, ki je gor- nje 3 izlegel, nekaj iz sklada za onemogle.

birali kmetom v okolici Prevalj, Guštanj, Dravograda in dru- god, predvsem pa v obsejnim pasu, živino, žito, mast in slani- no. Pri vsakem večjem kmetu so vzeli najmanj 3-4 krave in vole, po 20-30 kg masti oz. sla- nine in po nekaj sto kg žita. Če je kdo vprašal, zakaj to pobira- jo, je dobil odgovor: "Za petlet- ni plan." Če pa se je kdo upiral ali ugovarjal, so ga oropali do gole kože.

IZ RAZNIH NASELBIN

JOLIET, Ill. — Rev. Geo. Ku- zma, pomočni župnik na fari sv. Jožefa v Jolietu, je bil ime- novan za župnika na župniji sv. Patrika v Wilton Center, Peo- tona, Ill. Čestitamo in mu želi- mo mnogo uspeha na novem slu- zbenem mestu.

CHICAGO, Ill. — Tukaj je 1. julija umrla Uršula Bogolin, mati našega č. g. župnika. Bila je rojena v Skopcih pri Krki 31. okt. 1878. Pogreb je bil v oskrbi Louis Zefranovega po- grebnega zavoda. Pogreb se je vršil iz cerkve sv. Stefana. Za- pušča moža in 7 sinov, ki so že vsi odrasli. Ogromna udeležba pri pogrebu je pričala, kako je bila naša Bogolinova mati pri- ljubljena pri rojakih. Preseta- lina isreškoma lakotno sožalje, pokojni pa večni pokoj. — J. M. zastop.

Težka kriza prehrane radi stavke v Londonu

London, Anglija. — Stavka pristaniškega in ladijskega de- lavstva se širi in stanje pre- hrane se radi tega v Londonu poslabšuje. Vlada je pozvala vojaštvo, da dela v tovarnih skladiščih, pa so vozniki te- žkih tovornih avtomobilov iz- javili, da so soglasni z delav- stvom in da zato ne bodo raz- važali blaga, ki bi ga vojniki raztovorili. Novi tisoči prista- niškega delavstva so se pridru- žili stavkujočim.

Rumunija izgublja gospo- darsko samostojnost

Bukarešta, Rumunija. — Sov- jeti dobivajo vedno večji vpliv na vse rumunsko gospodarsko življenje. Vse važnejše pano- ge industrije in trgovine pre- hajajo v roke družb, v katerih imajo večino in vse nadzorstvo zastopniki Sovjetske Zveze. Ta- ke družbe so prevzele doslej ru- munski premog, kovine, grad- beni material, bencin, banke, plinsko proizvodnjo, les, zrako- plovstvo, filme, žitarice, trgo- vsko mornarico in tovarne polje- delskih strojev. Rumunija po- staja vedno bolj le podružnica sovjetskega državnega gospo- darstva.

Governor Puerto Rica pri preds. Trumanu

Washington. — Obisk pred- sednika Trumanu je napravil prvi izvoljeni governor Puerto Rico, hon. Louis Munoz Marin. Governor je prišel razpravljat možnost, da se Puerto Rico vključi kot posebna država v Združene države in kako bi se rešile nekatere tekoče gospodar- ske težave otoka, ki je reven in prenaseljen.

NOVI GROBOVI Stavka jeklarjev

Nick Rockovich V soboto zvečer je umrl Nick Rockovich, star 61 let, rodom Hrvat, stanujoč na 8310 Rose- wood Ave. Bil je član društva 403 HBZ. Poleg soproge Mary roj. Gurovich zapušča hčer Ma- ry in sina Nicholas, v Chicagu sestro Jelo, v Minnesoti sestro Mary in v Richfield, O. sestro Paulino Zuchak. Pogreb bo ju- tri zjutraj ob 9:30 iz Ferfoliato- vega pogrebnega zavoda v cer- kev sv. Nikolaja na 36. St. in Superior Ave.

Frank Gorshe Po kratki bolezni je umrl Frank Gorshe star 57 let, stan- juoč na 1314 E. 49th St. Doma je bil iz vasi Dobindol pod Ljub- ljano, odkoder je prišel v Cleve- land pred 39 leti. Bil je član društva sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ. Tukaj zapušča pa- storka Tony in Peter Podobnik, sestro Rrances Jančar, v Chica- go sina Franka, v starem kraju pa očeta Franca. Pogreb bo v to- rek zjutraj ob 10:00 uri iz Za- krajškovega pogrebnega zavoda.

Agnes Paletić Danes, v ponedeljek zjutraj je umrla Agnes Paletić, 5512 Car- ry Ave. Pogreb oskrbuje Za- krajškovi pogrebni zavod. Ko bo določen čas pogreba, bomo ob- javili še druge podrobnosti o po- kojni.

Louis Turk V soboto zjutraj je preme- nil po dolgi bolezni, dobro po- znani rojak Louis Turk, v sta- nosti 62 let, stanujoč na 794 E. 164 St. Doma je bil iz va- si Gora, fare Kočevje, odkoder je prišel v Ameriko leta 1905. Tukaj zapušča žalujočo so- progo Rose, hčer Rose Miklich, in sine, Louis, William in Frank. Sin Pfc. Emil Turk je bil pa v Indiji ubit med vojn- o in tukaj pokopan letos me- seca januarja. Pokojni Louis tudi zapušča sestro Mrs. Mary Erjavec ki stanuje v Pitts- burghu.

Bil je član društva Lunder Adamich, št. 28 SNPJ in dru- štva Macabees, št. 1288. Pogreb bo v torek zjutraj ob 9 uri iz pogrebnega zavoda Mary A. Svetek na 478 E. 152 St., ter ob 9:30 v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče Kalvarija.

Martin Poljanec

Po daljši bolezni je premi- nil v Polyclinic bolnišnici Martin Poljanec, star 65 let, stanujoč na 2611 Rockefeller Rd., Wickliffe, Ohio. Tukaj za- pušča soprogo Josephine, roje- na Laurić, doma iz Žužember- ka, hčeri Olgo in Josephine, obe poročene Schley, vnuka in več sorodnikov. Rojen je bil v vasi Rafolče, fara Brdo pri Dom- žalah, ker zapušča brata Jože- fa in Franca, sestri Nežo An- drejka in Tončko Repnik. Tu- kaj je bival 32 let. Dolgo let je vodil gasofinsko postajo v North Madison, O. Zadnjih 10 let je bil zaposlen kot tesar. Bil je član dr. Naprej št. 5 SNPJ in Local No. 105 Tesar- ske unije. Pogreb bo v sredo popoldne ob 1:00 uri iz pogre- bnega zavoda Jos. Zele in Si- novi na 458 E. 152 St. in na po- kopališče Whitehaven.

Steve Klain

Pred nekaj dnevi je bil pri delu v Texas Oil Co. tako hudo poškodovan, da je podlegel. Steve Klain, star okoli 55 let, stanujoč na 1328 E. 55 St. Tu- kaj nima sorodnikov. Rojen je bil v vasi Semik v Belo krajini, kjer zapušča sestri in več so- rodnikov. Pogreb bo v torek

Pogajanja prekinjena — Fe- deralni urad posreduje — Milijon delavstva se pri- pravlja na stavko.

Chicago. — Jeklarska pod- jetja so pristala, da se uredi pokojninsko zavarovanje v novi pog- dbi in ponudila še nekaj drugih izboljšav delovnega razmerja, niso pa pristala na kako takojšnje povišanje plač. Jeklarska unija je to ponudbo odklonila. Federalni posredo- valni urad je nujno sklical zas- topnike unije in podjetij na posvetovanja in pogajanja, da bi se preprečila stavka, ki jo jeklarji napovedujejo za 16. julija, če dole ne bodo konča- ni razgovori za novo pogodbo.

Predsednik CIO Phillip Mur- ray je že izjavil, da je stavka zelo verjetna, ker jeklarji ne morejo popustiti od nobene svo- jih bistvenih zahtev. Podjet- ja pa niso napravila prav nika- kega poizkusa, da bi se našla kakšna sporazumna rešitev. Če bo stavka nastopila, bo delo za- pustilo takoj nad 500.000 de- lavcev v 189 podjetjih. Kasne- je se bo stavka razširila še na druga podjetja, tako da bo končno prizadetih nad en mil- jon delavcev.

Obsodba kardinala Madžarske potrjena

Budapešta, Madžarska. — Apelacijsko sodišče je potrdilo obsodbo kardinala Mindszenty- ja kakor jo je izrekel prvo so- dišče. Trem drugim soobto- žencem kardinala so kazni ne- koliko znižali, vse druge obsod- be pa so ostale kakršne so bile.

Gospodarska povezanost zapadne Evrope

Pariz, Francija. — W. Ave- rill Harriman je izjavil, da so države Marshallovega načrta prišle do popolnega soglasja glede med - državne evropske trgovine. S tem je storjen veli- korak v nadaljnjem podpi- ranju evropske obnove in go- spodarstva po Marshallovem načrtu.

Incident na meji USA - Sovjetske cone

Stuttgart, Nemčija. — Sku- pina sovjetskih vojakov je stre- ljala na ameriško patrolo. Ameriški lieutenant je v boju ustrelil nekega ruskega vojaka, ki je bil kakih 200 metrov na ozemlju ameriške cone preko meje ruske cone Nemčije. Ru- ska patrola je trikrat prešla mejo in je dvakrat streljala na ameriške vojske in oficirje, ki so preiskovali slučaj.

Milijonska škoda vled suše in vročine

New York. — Silna vročina in suša povzročata že občutno škodo v severno - vzhodnih dr- žavah Amerike. Poročajo o milijonskih škodah v New England, New York in New Jersey, kjer je sedem tednov ni bilo nikakega dežja.

Listnica uredništva

Ragovodnež. — Zares, zgo- metni igralec Frank Papeš je pravi Slovenec, kakor smo že za- pisali. Ako je kdo, ki bi hotel staviti proti, naj prinese stave v naš urad, jih vse vzamemo. Kar zanesite se, da Ameriška Domovina prav poroča.

popoldne ob 1:00 uri iz pogre- bnega zavoda Jos. Zele in Si- novi na 6502 St. Clair Ave.

Vredni bralci se dobro poznajo . . . Novi napadi kominforme na Tita - Tito se bori za naklonjenost Amerike in Anglije - Ponoven poziv naj Jugoslavlani Tita zrušijo.

Te dni smo prejeli izvod Ko- minforminega glasila, ki izhaja v Bukarešti v Romuniji v štirih jezikih. V tem glasilu je med drugim tudi članek "Ameriški imperialisti aplavdirajo Titovi kliki" v katerem so najhujše obdolžbe Tita in njegovih paj- dašev. Med drugim je tam re- čeno:

"Titova nacionalistična klika si prizadeva svoj prehod v tabor imperialistične reakcije utajiti pred jugoslovanskim ljudstvom s pomočjo sleparije, terorja in provokacij. Ta klavarna peščica zločincev uničuje v mučnicah zaporov najboljše sinove naro- da, ker so z zgrajanjem dvignili svoj glas proti izdajalski Titovi politiki, ki je ponižala Jugosla- vijo na navadno meščansko re- publiko. In hkrati delajo iz stra- hu pred ljudsko jezo na tajnem nesramnem kupčije z ameriškim in angleškimi monopoli.

"Iz tega razloga poskuša Ti- to in drugi kumpani njegove zločinske bande zavesti deželo v težaven položaj. Konservativen angleški časnik "Economist" poziva angleške vladne kroge, naj "nikar ne izvajajo na Tita nobenega novega pritiska, ker bi bilo to nesposmetno."

"John Gunter (ameriški zas- lovljenec in pisatelj), je pihal di- šo februarja v "New York Her- ald Tribune": "Pri nekem pri- vatnem zajtrku sem se sestal z nekim zelo visokim jugoslovans- kim dostojanstvenikom. Po običajnih šalah in dovtipih o "že- lznem zastoru", mi je rekel z žalostnim občudovanjem Zed- rjav: "Kakšna škoda, da je svet razdeljen v dvoje sovražnih sfer! Vi z vašim bogastvom in vašimi materialnimi pomočnimi viri na eni strani, mi z našim razumom in znanjem pa na dru- gi strani . . ."

"Česar vsega ni "Economist" povedal, nadaljuje Kominfor- mino glasilu, je pa izblebetal list "New York Herald Tribune" z dne 16. febr. t. l., ki je ugotovil, da je Tito že dolgo zorel ter da je svojo izjavo in svoj prehod (v "imperialistični tabor") že dolgo pripravljal:

"Že v poletju so voditelji Ju- goslavije informirali ameriške in angleške zastopnike, da potre- buje njih dežela pomoči, če hoče ohraniti svojo neodvisnost. To- ka da to informiranje se je izvrši- lo naravnost konspirativno ter je bilo spremljano po prošnji, naj Washington in London ni- kar ne spravita Tita v zadrego z javnimi dokazi prijateljstva."

Razne najnovejše svetovne vesti

SHANGHAI, KITAJSKA. — Podkonzul USA v Shanghai- u je moral komunističnim oblastem dati izjavo, da se mu je med zapromom in preiskavo "dobro godilo." Zdravnik konzulata pa ga je preiskal in ugotovil, da ima vse telo obtočeno, mnogo podplutb in prask, da je moral biti hudo pretepen in obrčan. Zdravnik je dal izjavo, da ni nikakega dvoma, da je podkonzula komunistična policija mučila in tepla. USA State Department je protestiral. Podkonzula so izpustili po dveh dneh.

WASHINGTON. — Vse z velikim zanimanjem pričakuje predsednikovega, polletnega poročila o gospodarskem stanju. Predsednik bo dal poročilo kongresu te dni. Napovedujejo, da bo federalna vlada ob tej priliki precej spremenila svojo kreditno politiko. Po novi politiki naj se skuša spraviti čim več denarja v investicije, da bi se preprečila deflacija. Posebno krediti za zida- nje hiš bodo olajšani. Tudi sicer bodo banke dobile pooblastila, da izdajo več denarja za investicije industriji, farmerjem in ma- lim podjetjem.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Euclid Rifle klub— V sredo 13. pop. ob treh bo strelska vaja in seja Euclid Ri- fle kluba. Vrši se na strelišču na Močilnikarjevi farmi. Servi- ralo se bo tudi okrepila. Vsi člani naj se gotovo udeležijo.

Nesreča rojakinje—

Mrs. Jennie Mohorič, 18108 Syracuse Ave. je barvala tla v svoji kleti, ko so se plini od bar- ve vneli, da je bila Mrs. Moho- rič takoj vsa v plamenih. Na njeno vpitje je prihitel soprog Frank, ki je bil zunaj na dvori- šču in začel gasiti njeno obleko. Prihiteli so tudi sosedje, ki so začeli gasiti v kleti, kjer se je bilo vnelo. Ko je prihitela po- žarna bramba, je bil ogenj že pod kontrolo. Oba, moža in že- no so odpeljali v Collinwood Clinic bolnišnico. Požarna bram- ba trdi, da so se plini od bar- ve vneli, ko so prišli v stik s pla- meni pri pečici za gorko vodo.

Na obisku—

Frank Dolenc in Frank Pirc iz North Chicago, Ill. sta bila na obisku v Clevelandu s svoji- ma družinama pri sorodnikih. Obiskala sta tudi našo tiskarno.

Obisk iz Joliet—

John Riffel in Tony Jeriha iz Joliet, Ill. sta bila na obisku pri rojakih v Clevelandu. Obiskala sta tudi našo uredništvo.

Težko bolan—

Težko bolan je Mr. Ben Zde- šar iz 15508 School Ave. Leži v Woman's Hospital

Dva fanta—

Dva fanta, ki sta prišla pred kratkim s svojimi starši z be- gunskim transportom iz Evrope, stara po 16 in 17 let, šole pro- šili, kmetskega dela vajena, pridna, bi rada šla delat na far- mo ali skupaj, ker sta brata, ali pa vsak zase. Kdor bi imel kaj dela zanj, naj sporoči naše- mu uredništvu.

Kitajski komunisti zaprli in topli US konzula

Shanghai, Kitajska. — Ko- munistične oblasti so zaprle USA podkonzula William Olive radi manjšega uličnega inci- denta. Držale so ga dva dni v zaporu. Med zaslišanjem je podkonzul po nesreči razlil steklenico črnila. Zato so ga vkletili, pretepli in vrgli v sa- motno celico. Dokler je bil v zaporu, ni nihče mogel zvedeti kje je. Uradniki, ki so posku- šali, da bi ga našli, bi sami bi- li skoro aretirani.

Rusija gradi veliko flotijo podmornic

Washington. — Senadni od- bor za vojaško obrambo je do- bil poročilo, da ima Rusija 250 novih podmornic. Vojna mor- narica USA zato mora prven- stveno graditi vse naprave za obrambo proti napadu ruskih podmornic na ladje USA v slu- čaju vojne. Tajnik z narodno brambo je rekel: Ne pričaku- jemo vojne. Ali za vsak slu- čaj moramo računati z dej- stvom, da se države, ki bi mo- gle biti naš napadalec, naglo oborožujejo in ni prav nikakega drugega sredstva kot to da smo tudi mi dobro pripravljeni in oboroženi.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DERSVEG, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

JULY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
						1 2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 134 Mon., July 11, 1949

Dvajset let hoje za Kristusom

Dne 14. julija bo minilo dvajset let odkar je bil Dr. Gregorij Rožman posvečen za škofa. Tedanji škof ljubljanski Dr. Anton Bonaventura Jeglič si ga je bil izbral za svojega naslednika.

Dr. Gregorij Rožman je bil tedaj profesor cerkvenega prava na ljubljanski univerzi. Učitelj je velik ugled kot znanstvenik, strokovnjak, bil izredno priljubljen pri dijakih in poslušalcih, ljubil je stroko in rad imel svoj učiteljski poklic. Kot obmejni Slovenec, ki je bil prisiljen zapustiti Koroško po prvi svetovni vojni radi svojega narodnega delovanja med koroškimi Slovenci, je užival izredno popularnost v vseh narodnih slovenskih krogih prestolice.

Zamenjava službe in položaja profesorja univerze za škofovsko čast in odgovornost je pomenila zanj gotovo veliko in težko breme. Med mladino mu je bilo lepo. Med mladino je bil rad. Mladina ga je ljubila. Njegova jasna beseda, slikovito, prepričevalno podajanje stvarne in pridobivalo. Učiteljska služba je bila zanj kot ustvarjena in če bi bil Dr. Rožman mislil količkar na udobnost življenja, bi bil raje ostal tam, pri knjigah, na visoki šoli, pri strokovnem delu, med mladimi dijaki, v mirnem življenju visokošolskega profesorja.

Zavedal se je predobro, da zamenjava pomeni zanj začetek težkega dela in hudega trpljenja. Ko mu je mladina prišla čestitati in mu je prepevala v pozdrav, ji je nekako takole odgovoril: Škofova služba je teška in odgovorna. Čutim, da bo zame posebno s trnjem bolečin posejana. Sprejemam jo le kot ponižni in ubogljivi sin in sedaj skromni brat namestnika Kristusovega na zemlji. Vsi nam napovedujejo hude čase. Posebno hude za Kristusovo Cerkev. Nadškof Jeglič nam je napovedal, da se bližajo usodni dnevi strašnih bitk med armado Kristusovo in armado satanovo v sedanjem človeškem rodu. Prosim Boga milosti, da bi nosil vredno Njegov Križ. Čeprav se stiska srce, se Njegovega križa ne smem bati in ne izogibati. Ko je poslal svoje apostole po svetu učiti vse narode, jim je napovedal, da se bodo jokali, ko se bo svet veselil, da jih bodo iz shodnic metali radi Njegove resnice, da jih bodo preganjali in zasramovali. Res je zgodovinsko dokazano, da so vsi njegovi zvesti apostoli, razen Janeza, njegovega posebnega ljubljence, umrli mučeniške smrti. Na mučeništvo naj bo pripravljen vsak ki sprejme službo in čast naslednika apostolov Gospodovih. Zato bodi pred mojimi očmi vedno in neprestano Križa teža. Nosil pa ga bom v upanju na večno plačilo, ki ga je Gospod nebes in zemlje obljubil vsem svojim zvestim.

"Križa teža in plačilo" je geslo Dr. Rožmanovega škofovanja. Skrb, ki jih je videl, ko si je to geslo izbral, so se v poznejših letih izkazale več kot opravčene.

Satanove sile so dobile strašno moč in razsežnost. Ne samo sile bojnega brezversstva, tudi sile zmot in zapeljavanja med samimi verniki so se razpasle. Med katoličani Evrope je nastala bolezen takozvanega levičarstva, ki je iskala potov in načinov kako bi se vedno bolj približevalo marksizmu. Brezverski komunizem je pronicel ne le v liberalno družbo in jo popolnoma razjedal, s precejšnjim uspehom je prodiral tudi v vrste mladine in delavstva, ki je izpovedovalo sicer krščanska načela, pa pod raznimi gesli vedno bolj odstopalo od njih in dejansko zavestno ali nezavestno podpiralo brezbožne borbene sile. Da celo med krščanskimi in katoliškimi izobraženci je zmota zašla, poedini duhovniki so se ji klanjali in poedini redovniki so postajali zastrupljeni od nje.

Vse to ni bilo samo v Rožmanovi škofiji, tam v zelo, zelo mali meri. Vsa Evropa je bila polna zmot. Bolezen levičarstva, modernizma, lajicizma se je kot nalezljiva kuga razpasla po vsej Evropi. Najmočnejši stroj brezboštva je imel svoje uspehe, silna organizacija brezbožnikov je grabila po vsem svetu.

Kaj je bilo v tej dobi najvažnejše? In kaj je bilo najtežje? Najvažnejše je bilo, da je cerkevna avtoriteta in duhovni voditelj povedal k vsakemu vprašanju jasno in odločno stališče Kristusovega nauka, stališče Cerkev, vodilo za katoličane. In v tem oziru je bil Dr. Gregorij Rožman svojim vernikom pravi, izreden dar božji. Bog mu je dal čudovito sposobnost ostrega ugotavljanja in razlikovanja a ob enem še neprekosljive zmožnosti točnega podajanja verskega nauka. Škof, dasi po naravi dobričina, mehak slovenski koroški značaj, si je izmislil odločnosti dovolj, da je brez ozira na občutljive vselej takoj, z neizprosno jasnostjo in krepkostjo povedal kaj Kristus uči in kako naj katoličan ravna. Tekom let svojega škofovanja je Dr. Rožman izklesal in zgradil svojo škofijo v trdnjavo resničnega katoliškega

življenja, povezal svoje najzvestejše v falango Katoliške Akcije in kar simbolično je bilo, da je istočasno, ko je bil svetovni kongres brezbožnikov, mala Ljubljana kot središče Slovenije imela neposredno pred drugo svetovno vojno in splošno polomijo Evrope enega največjih kongresov Kristusa Kralja na svetu.

Bog je hotel, da sta škof Rožman in njegova škofija morala dati prvo in največjo žrtev mučeništva. Slovenija in posebej ljubljanska škofija se je po par letih spremenila v bojišče, pogorišče in v grobnico mučencev. Škof Rožman je nosil svoj križ in ni nič gledal na njegovo težo, čeprav je bila vedno groznejša, njegove oči so bile uprte in njegova roka je kazala le na plačilo, ki ga je Gospod obljubil svojim zvestim.

Bog je hotel, da so se na škofu Rožmanu do pičice izpolnile besede in napovedovanja Gospodova: V lice Vam bodo plivali, zasramovali vas bodo, iz shodnic vas bodo metali, svet pa se bo veselil. Menda redko kateri apostol Gospodov je bil tako zasramovan kot škof Gregorij. Redko kdo je bil tako besno preganjan, redko kateri tako sramočen, klevetan, redko kateri predmet tako besnega sovraštva. Pa mu je Bog tudi dal, da doživlja vedno nova potrdila kako je prav ravnal, kako po resnici je učil in svaril.

Rožmanova škofija, dasi žrtev razdijanih strasti, je še vedno živa baklja Kristusove Cerkev. Moč njenega plamena razganja temo zmot v ognju, ki železo preiskuje in vse uničuje kar ni pristnega.

Bog ga je rešil. Ne poznamo Njegovih potov in računov ali prositi ga smemo in upati moremo, da je rešil škofa za nove dni, za novo dobo, ko bo On poveličan po roki svojega zvestega apostola, slovenskega učenika in pridigarja v viharju Dr. Gregorija Rožmana.

Ko praznuje dvajsetletnico škofovanja ne moremo ne njemu ne Slovincem želiti nič lepšega kot to, da bi zdrav in trden doživel dan Slave Gospodove, dan, ko bodo bežali preplašeni trinogi s slovenske zemlje, dan ko bo svoboden slovenski rod svobodno pel hvalnico svojemu Bogu in svojemu vodniku, Njegovemu zvestemu apostolu.

BESEDA IZ NARODA

JAMAR: Šesto pismo iz Argentine

Konec junija

Zanimalo vas bo tam v Severni Ameriki, kako je bilo s staronasteljenci tu v Argentini in kako je sedaj. Nekaj tega je napisanega v "Koledarju Svobodna Slovenija za 1. 1949", in sicer razvoj do novotnega zaslusa. Tam podaja g. Hladnik zgodovino Slovencev in družbenega ter časopisnega življenja zadnjega desetletja do prihoda poslaničkov nove komunistične Jugoslavije. Tako je bilo med drugo vojno tu več slovenskih kulturnih in gospodarskih društev: tako "Gospodarsko podporno društvo Slovencev", ki je imelo tudi svoj dom; potem levičarsko društvo "Ivan Cankar" ter "Ljudski oder", prekmursko društvo "Samopomoč" in še kakšno. Mnogo Slovencev je zajela "Svobodna Jugoslavija" s svojo sekcijo "Slovenska komisija". Ta organizacija je bila ustanovljena med vojno za pomoč — partizanom in Titu. Vsa ta društva so po vojni dala ogromno materialno in denarno pomoč v Titovo Jugoslavijo, za kar je skrbelo poslaništvo potom svoje centralne dobrodelne organizacije "Medvezna komisija za pomoč Jugoslaviji". Iz te dobrodelne skupnosti se je začela razvijati politična: kako združiti vse Jugoslovane pod eno organizacijo, obvladano popolnoma od Titovih komisarjev. Začeli so Slovenci, ki so postavili najprej imedruštveni odbor "Slovenski svet" (1946), drugo leto se je vršila Slovenska konvencija in 21. XII. 1947 se je ustanovil iz vseh obstoječih slovenskih društev v Buenos Airesu "Slovenski ljudski dom" s svojim domom in centralnim glasilom "Slovenski glas". Tako je Titovemu poslaničniku (sedaj Slovenec general Pirc — nekdanji avstrijski oficir, potem jugoslovanski, nato mihajlovecski zaupnik in Pavličev štabnik častnik ter zdaj Titov poslanik!), da je spravil vse organizacije pod svoj kloboč, razen prekmurske "Samopomoči", ki jo je ubranil g. Hladnik. Iz prejšnje najrenejše in najmočnejše organizacije "Gospodarskega društva", pa jih je mnogo izstopilo, ker se niso hoteli priključiti in izročiti svojega

doma tujim rokam. "Ta "Slovenski ljudski dom" je seveda z vsemi svojimi organizacijami vstopil v "Centralni jugoslovanski svet", ki je povezal vsa jugoslovanska društva (slov., hrv., srbska, istrska, makedonska...). In ta Svet je vstopil kot član k "Slovenski zvezi" (Unión Eslovay), ki se je bahala, da ima v južni Ameriki 700.000 članov, med temi največ seveda v Argentini.

Tako so stali stvari s staronasteljenci, ko smo prišli mi, novonasteljenci.

Ko smo prihajali prvi novi izseljenci na argentinska tla, so vsi Slovenci, ki so bili tu, nastopili sovražno proti nam, kar je bilo diktirano odzgoraj. Le redki so bili tisti, ki so upali spregovoriti z nami kakšno besedo, in še redkejši, ki so pomagali pri iskanju stanovanj in pri posojilih za prvi korak. Tu se je pokazal tisti tako opevani njihov patriotizem: pljuvali so nam v obraz in pred emigracijski hotel so nas prihajali izživati. Toda zgodilo se je narobe: tisti ki so prišli v stik z nami, so kmalu začeli omahovati v svojem prepričanju in začeli verovati, da morda vendar le ni bilo doma tako, kot so tu pisali. Saj so sem prihajali njihovi sorodniki in znanci, za katere bi dali roko, da niso izdajalci. Kajti bili so skupaj nekoč pa laških jetah in v narodnih organizacijah. Kmalu je prišlo spet "odzgoraj" povelje, da ne smemo staronasteljenci več hoditi izživati novih pred hotel in naj se ne družijo z njimi... S Hladnikovimi Prekmurci pa tudi nismo dobili stika, ker so nekako svet zase.

Tako smo mi začeli s svojo novo skupnostjo čisto na novo in iz sebe: ko je nas bilo tu še ne več kot 250, smo že ustanovili svoj list "Svobodna Slovenija"; ko je prišel prvi večji transport s "Santa Cruz", smo ustanovili "Društvo Slovencev"; sedaj pa je že društvo nič koliko, pevkah, dramatičnih itd, toda vsi priznavajo za svoj okvir centralno društvo tu. Pri nas je šla rast rapidno navzgor — pri staronasteljencih — navzdol.

Razcep se je začel s Titovo izključitvijo iz Kominforma 28.VI.1948.

Prva in najhujša posledica je bila v "Centralnem jugoslo-

vanskem svetu", kjer je bila sprejeta deklaracija proti Titu. Slovenci so se vzdržali glasovanja, in potem tudi izstopili iz Sveta, v kolikor jih niso "ven vrgli". Razcep v "Centralnem svetu" je povzročil, da so Titovi JJugoslavlani vzeli prejšnje glasilce Sveta "Jugoslovanski glas" s seboj, kominformci pa so začeli izdajati svoj "Jugoslovanski vestnik", ki je odsejal napadal "titovce" bolj, kot smo jih mogli mi, kajti oni so jih zmerjali na svoj način tako, da nam ni bilo prav nič več treba nastopati proti Titu: opravljali so sami med seboj in sicer tako temeljito, da je skoraj vsa jugoslovanska kolonija prestopila med-kominformce, ter tako pokazala, da je resnično že čisto internacionalno skomunizirana. Slovenski ljudski dom, centralna organizacija Slovencev — ni podpisala proti titovski izjavi; časopis "Slovenski glas" je ostal zvest Titu in seveda — poslaništvu... že menda ve, zakaj...

Po vsej Argentini se je sedaj začela gonja med "Titovci" in "kominformci". Delegati enim in drugih so tekali od družstva do družstva v provinci, da jih dobe za svojo tezo. Izjave so hodile za in proti. Toda veliko večino so dobivali — kominformci. Mladina je potegnala vsa — proti Titu, in "Slovenski glas" je jadrkaval nad pokvarjenostjo svoje mladine, ki nima nobenega ideala več.

Ljudje pa so se začeli izpraševati: morda pa imajo le tisti prav, ki so proti enemu in drugemu? Polastila se jih je — indiferentnost in postali so — prijaznejši z nami... Konec marca naj bi bil občni zbor, ki naj bi za Slovence določil, komu bomo dali svoje organizacije: Titu ali Kominformu. V tej temi je iz "Slovenskega ljudskega doma" izstopilo "Gospodarsko društvo", ki se je vedno čutilo slabše v tej skupini; tudi podružnica na Paternalu, ki je bila sicer najbolj titovska, je izstopila... Videti je bilo tako, da bi se centrale polastili — kominformci. Titovce je rešila polomija — policija, ki je občni zbor prepovedala tik pred napovedano uro.

Nekaj dni nato naj bi se vršil II. — kongres "Slovenske zveze".

Okrog 1.000 delegatov se je zbiralo pred lokalom, ki se ni bil policijsko dovoljen. Preden pa so dobili dovoljenje, so se delegati v bližnjem baru, kjer so čakali policijske odredbe, sporekli, padali so klci "Titu" — "Stalin" in s klci stoli in steklenice... in v dvajsetih minutah je bila kavarna razbita in kongresniki policijsko razkropljeni, v kolikor niso bili aretirani... Vsi časopisi so udarili — po Slovanah kot komunistih — in kalileh miru v državi... Poljska, hrvaška in druga slovenska protikomunistična društva (tudi naše) so protestirala proti temu, da bi imela kakšne zveze s "Slovensko zvezo"; "Slovenska zveza" pa je nasprotno po svojih listih protestirala proti razgonu in dožila tukajšnjo — policijo, da je sama v zvezi s poljskimi "andersovci" in "jugoslovanskimi izdajalci" "vprizorila" pas, da bi dobila vzrok za razgon. Naj bo kakor koli: na podlagi tega spopada je bila celotna "Slovenska zveza" v aprilu razpuščena z vsemi organizacijami, filijalkami in časopisi kot organizacija, ki dela nemir in je dirigirana od zunaj, kar sprčujejo vzkljanja "dvema tujema vladarjema".

Tako je oblast spoznala vseh onih stotisoče Slovanov za — komuniste, kar tudi so, ali so jih kot "sopotniki" v podporo, ter jih uničila. Glavne voditelje pa je zaprla in jih bo — v kolikor niso državljani Argentine, poslala — domov! In Slovenci?

Tudi oni so padli pod ta raz-

NASA MICKA IMA TUD BESEDO

Veš, Micka, mi je rekel naš in začel s pripovedovanjem, včasih mi je prišlo tam v bolnišnici na misel, kaj je prav za prav treba, da bi se taka ničla kot sem jaz, brez hasni še vrтела po tem svetu.

"Eh, kaj boš," sem rekla in ga lepo pogledala, "tiho bodi, saj veš, da imaš prijateljev kot listja in trave in veliko žalovanja ne bi vstalo, če bi se res primorilo, da bi...". Nisem mogla naprej in vstran sem pogledala, da ne bi on videl v oči, ki so bile nekam vlažne. Menda mi je kakšna smet padla vanje, saj veste.

"Aha, tisto je pa res," je on nadaljeval, "videl sem, da imam že veliko, veliko dobrih prijateljev in prijateljic. Toliko sem dobil kartic v bolnišnico, da so me bolničarke kar gledale kot kakšno veliko zverino, ko je bilo toliko pošte zame vsak dan. Pa toliko lepih rož, da je bila soba vedno kot en sam rožni cvet. Od vseh krajev so mi pisali in mi želeli zdravja. Micka, ti si niti misliti ne moreš, koliko je bilo kartic."

"Kaj si ne bom mislila, saj sem vse domov prinesla, da jih

poslal dekret in policija jim je zapetala domove. "Slovenski glas" je prenehal. Od staronasteljencev so si rešili organizacijo samo Hladnikovih Prekmurci, ki so postali odločni protikomunisti, in "Gospodarsko društvo", katerega izstop iz "Slov. ljudskega doma" so vpoštevali. Niso ga vpoštevali paternalski podružnici... (Dajle na 3. strani.)

Prispel sem v tujino

Prispel sem v tujino na samo pomlad med cvetje, čarobno duhteče. Na pestrih gredicah tam sredi livad Zavriskal bi skoro od sreče.

Po cvetkah ozira se mlado oko, omamlja me pesem srebrna. Oh rahlem dotiku umaknem roko — nobena teh cvetk ni brez trna.

Kako si bom šopek na prsi pripel, če vigrad tu nima ga zame? — V odgovor pa vetrič je s palme zavel, in križ mi pomudil na rame, Limbarski.

Pismo iz Nemčije

Krefeld, Nemčija. — Prosim vas, da bi mi pošljali Ameriško Domovino pošle na nov naslov, ki ga vam prilagam. Hvaležen sem vam in vem, da vam ne bom mogel nikoli povrniti dobrote, ker mi redno pošiljate ta naš list, ki mi je vedno v razvedrilo, kakor tudi mojim prijateljem, s katerim skupaj prenašamo vse nadloge in težave ter se skupaj tolažimo in si dežemo pogum za skorajšnjo rešitev.

Pozdravljam vse osebe pri uredništvu in pri listu sploh ter vse ameriške Slovence ter vse naše rojake po širnem svetu, ki čitajo ta naš edini list. Bog vas živi!

Janek Ambrožič.

boš včasih pregledal in se spominjal dobrih ljudi, ki so mislili nate, ko ti je bilo hudo. Veš, pravi prijatelj se spozna v silih.

"Kar je res, je pa res, toliko jih pa res nisem pričakoval. No, že vidim, da nekaj je pa le ljudi, ki me imajo radi. Nekaj jih je pa na drugi strani, ampak ti ne štejejo."

"No, kako je bilo pa potem?" sem mu rekla, da bi ga spravila k pripovedovanju, ako hočeva kam priti.

"Veš, Micka, v nedeljo sem bil pa že bolj pri korajži, ko sem videl, da bomo še dihal. Saj je zdravnik rekel, da je kri za samo prvih 24 ur in tiste sem pa že prešvil v božjo pomočjo. Nikoli ne bom pozabil tiste bolničarke, ki mi je uganila, da bom še plesal po tem svetu, če bom živ in zdrav."

Zjutraj, opoldne in zvečer so mi prinesli tiste vzorce, da res nisem vedel, ali bi jih pojedel, ali bi jih poslal nazaj v kuhinjo s kakšno primerno pripombo. Če bi mi toliko prinesli na mizo doma, bi pogljal od sebe skled in vse rihte, pa tudi tisto, ki bi mi prinesla. V bolnišnici pa skoro ni kazalo biti trmast in izbirčen. Tam nimajo navade, da bi ponujali, če bi hotel kaj drugega ali drugačno.

Vselej, kadar je bolničarka prinesla jed, sem spremljal njene korake že od kuhinje sem in v mislih še odkrival šalčke in ponvice za dobrotami. Ko je pa prinesla v sobo s plačjem, sem se delal, kot bi je ne videl. Ampak komaj je izginila skozi vrata, sem že mlatil in predno je bila strežnica nazaj v kuhinji, sem že opel s tistimi pripravami za kosilo. Kar je res, je pa res, s pomivanjem moje posode niso imeli dosti dela v kuhinji.

Hudo je bilo sprva, ko so me držali tako na kratko. Toda v nekaj dneh so mi je moja kasa privadila in kar prestajal sem. Kadar me je posebno močno prijemalo, sem si predstavljal, da sedim doma pred veliko skledo ajmohta, sem se domislil, kako da bom šikoven, ko ne bom več imel front porča. Lepo vitek bom, kakor bi bil prevečan s porepnikom.

"Ja, zakaj si me pa potem tako milo prosil, naj ti skrivaj prinesem kakšen sendvič, posebno za kaj pohanega si se priporočal," sem mu spočitala, ko se je delal, kot bi mu nič ne bilo, ko so ga stradal.

"Oh, tisto je bilo samo zastran tega, da se ne odvadim tvoje kuhe," mi je zagotavljal. "Saj veš, da v špitalu ne znajo tako dobro, kot znaš ti."

Nisem vedela, če bi mu verjela ali ne. Najbrž se mi je hotel samo prikupiti. Res sem mu bila prinesla parkrat po dva sendviča, katerih vsak je bil trikrat tolikšen, kot vsa njegova večerja. Videti bi ga morali, kako jih je pospravil, pa skrivaj, da ga ni katera od bolničark zasledila pri tihotapstvu. Je imel velik respekt do špitala in ukazov.

"Veš, Micka, bolničarka mi je povedala, da sem se sestri prednici zelo smilil, ko je videle moje majhne porejane in je vedno rekla, naj bi je kaj dodali. Ampak zdravnik je ukazal, da se me drži na kratko in so me. V dveh mesecih so me prikrajšali za 24 funtov, kar je veliko, če povem, da sem toliko zgrabil leže v postelji. Kaj šele, če bi ob taki košti opravljal kakšno hlapčevsko delo. Ko sem šel domov iz bolnišnice, so mi morali prinesli naramnice, da nisem hlače po poti izgubil. Z lahkoto sem si čevlje sam zavezal, dočim sem prej zdihoval in se napejal za mile viže."

No, prihodnjič bova z našim še povedala, kako so mu jemali kri in ga skoro oplašili s tistim večnim puščanjem.

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holeček

Rok mu molče poda orodje iz kresilnika, ki ga je bil položil v brezovo posodo, ko sta hotela zapustiti jaso. Vilče je od svoje košare odvezal pleteno ličnato vrvo, ki mu je služila za ločen, in jo trdno privezal tovarišu okoli noge nekaj centimetrov nad ranjenim mestom. Nato je v vrvo vtaknil močan klin in vrtil, dokler se ni vrva zajedla globoko v meso. Tako jo je pustil nekaj časa in jo potem malce zrahljal, da ne bi ud zamrl ali pa se rana prisadila.

"Rok, zdaj pa ni drugače, reži mi, kar ti hoče, mu reče nato, ali pomisli, da bi bila ta operacija še hujša, ako je ne izvršim takoj."

"Kar daj," zamomlja Rok. Tedaj je Vilče zarezal z ostrim kresilnikom globoko v uplano mesto in poveljal rano, da je začela liti kri iz noge. Ko je je precej odteklo, je pokleknil kraj tovariša, izsesaval na vso moč zastrupljeno kri iz rane in jo vselej previdno izpljunil.

"Tako, zdaj pa le naglo v uto, najhujše se pride." "Počakaj," reče Rok in se skloni h kačjemu truplu, ki je še vedno trepetalo in se zvijalo. "Hočem njeno kožo, napravim si pas, prinaša srečo." Po teh besedah pograblji kačo previdno za razbito glavo. Bila je pol drug meter dolga in debela kakor deška roka.

Nato sta hitela, kar sta le mogla, h koči. Vilče je spet razpihal ogenj in vrtil nanj je senovo poleno; ko se je konec izpremenil v žarečo oglišo, je izžgal z njim rano prav na globoko. Rok je bil vsa čas polnoma miren in ni ne smignil ne sognil, dasi je trpel silne bolečine. Vilčetu je že slabo prihajalo in v obraz je bil bolj bled nego Indijaneec.

"Ves kaj, živce imaš pa res jeklene!" je dejal ko ga je nehal žgati s cvrčecim ogljem. "Oh, saj ni nič," je odvrnil Rok.

Nato mu je tovariš skrbno umil nogo z mrzlo vodo. "Tako, zdaj pa tukajle sedi in miruj," mu ukaže. "Malim, da ni nobene nevarnosti več. Noga bo najbrž precej otekla in tudi bolela te bo, ali izgubil je ne boš in tudi umreti ti ne bo treba."

Tako se je v resnici zgodilo. Ko je nastala noč, je bila noga zelo otekla in je hudo bolela. Tedaj je Vilče po Rokovem novodilu vzel velik kos gladkega brezovega lubja, zapognil konce in jih spel z ostrimi trni, ki mu jih je dal bližnji glogov grm. Ta preprosti ločenec je napolnil z vodo in ga obesil v žarečo oglišo na ognjišču, a pri tem skrbno pazil, da se ogenj ni doteknil lubja nad vodno površino. Čez nekaj minut je začela voda vreti, ne da bi se bilo loncu kaj zgodilo.

DO YOU GET

VITAMINS

Of course you do. Everybody does. But do you get ENOUGH? A great many people do not, and as a result feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day furnishes the body with quantities of the five vitamins which are essential to human health and vigor.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MADE IN AMERICA

1949 JULY 1949

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

KOLENDAR
DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ
24. — Piknik fare Marije Vnebovzete na cerkvenih prostorih.

AVGUST
21. — Skupne clevelandске podružnice SZZ priredijo piknik na vrtu SDD na Recher Ave. Ves preostanek gre za Katoliško ligo.

28. — Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostori Doma zapadnih Slovencev, 6818 Demion Ave.

SEPTEMBER
3. — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

6. PISMO IZ ARGENTINE
(Nadaljevanje z 2. strani)

Tako je propadlo vse delo, ki so ga deseleja s težkim delom in žrtvami postavili Slovenci in po krivdi — komunističnih agentov, ki so se jim vrinili v organizacije in jih napravili za sovražnike gostinske države, v kateri jim je bivali.

Ta udarec je mnogim pomagaj spregledati, mnogi pa so se začeli bati za svoje premoženje, kajti — nimajo državljanstva in po novi ustavi, ga jim država lahko odreče. In posledice...

Zdaj pa je začel "Slovenski glas" zopet izhajati seveda kot privatno podjetje s konzorcijem, ne pa kot glasilo društva, ki jih ni. Zastopa slej ko prej Titova linija, ki jo izpoveduje tudi takojšnji poslanik Pire. Strašno se priključuje vladni hvale državljanstvo zavest stonaseljencev in njihovo delo, ki je bilo zgolj državljansko in kulturno, nikdar pa ne v manjmanjši meri — politično. Borilo se je samo za dobrobit slovenskih izseljencev. Kaj pa tisti prvi izizvalni nastopi proti prav takim novim slovenskim izseljencem; so bili namerjeni v naš dobrobit, ali so bili — politično delo?!

Stvari zdaj tako stoji, da so stonaseljenci docela razbiti in zmešani ter ne vedo, s kom bi držali. Kolikor jih je pravih komunistov, vedo dobro. Ti bodo ali — v podzemsko delo, ki utegne biti nevarnejše. Drugi se že nagibajo k novim, ki imajo že na vseh poljih — iniciative in uspeh. Tako že na gospodarskem, zlasti pa kulturnem, prosvetnem in verskem. Udeležujejo se naših verskih pobožnosti in tudi že naših gledaliških predstav.

Stena med nami ni več neprepredljiva: razsula se je sama, kot se razsuje sleherni laž.

Toda zaupanja še ni. Zato je treba dobrega poznanja in lahkega sočutja.

"To ni moj prijatelj"

Gospa kuharici: "Brigita, ko sem vas vzela v službo, ste mi zatrjevali, da nimate nobenega prijatelja. Zdaj pa, kadarkoli stopim v kuhinjo, najdem enega tam sedeti."

Brigita: "Saj to ni moj prijatelj, to je moj mož."

Iz Kellerberga

Kellerberg, Aust. — Bojim se, da bodo drugi kraji kar malo ljubosumni na Kellerberžane, ki se tolikokrat oglašajo v Ameriški Domovini. Pa bodite potolaženi, ker bo kellerberških dopisov kmalu konec.

Nashe taborišče sicer ni več veliko, je pa sedaj tako lepo urejeno, da je kar nekam domače, ko stopiš v svoj "bunker" v baraki. I. in II. blok so namreč preuredili v lepe stanovanjske barake, sobice (mi jim pravimo "bunker") so vse poslikane, pred barakami se razprostirajo lepo urejeni vrtički, pota so posuta s peskom, da je celoten vtis kar lep in prijeten, pa si mislimo: zakaj niso tega že prej naredili, da bi nam beguncem in izgnancem malo olajšali in olepšali življenje.

Tudi okoli kapele je lepo, za kar tako pridno skrbi Šmekova družina, druga dekleta pa seveda pridno pomagajo, da je hiša božja vedno lepa in snažna.

Tudi šmarniško pobožnost imamo, čeprav nimamo duhovnika. Naš šolski upravitelj prebere sam iz šmarniške knjige dr. J. Zagarja, nato zmolimo litanije. Kadar pa imamo mašo (dvakrat na teden) takrat pa litanije zapojejo in mladinski pevski zbor odpeva, da je veselje.

Zelo zelo pogrešamo slovenskega duhovnika, vendar moramo biti g. Marosiju zelo hvaležni, da se toliko trudi za nas; saj prihaja k nam trikrat na teden in to ob vsakem vremenu. Ob nedeljah in praznikih pridiguje v nemškem in madžarskem jeziku. Je pa cerkev vselej nabito polna, resnici na ljubo bo bodi povedano, da je še nekaj takih, ki kapele od znotraj še niso videli, zato pa tembolj kanti, gledališče in kino. Kogar niso od mladega navajali na to, je sedaj prepozno, zato moramo za tako nevarnost le moliti, da bi prišli na pravo pot, obenem jim pa z dobrim zgledom pokazati, da bodo polagoma vzljubili lepo krščansko življenje.

G. Vukšinić iz Trifflinga je bil 22. maja zadnjič pri nas, ker odhaja v Kanado. Kdo se nas bo sedaj usmilil in pral naše duše? Blagor vsem, ki imajo v svoji sredi svojega dušnega pastirja! To je velika sreča, ki jo znamo ceniti mi, ki smo zgubili svojega slovenskega duhovnika. Golobč Peter.

stirja! To je velika sreča, ki jo znamo ceniti mi, ki smo zgubili svojega slovenskega duhovnika. Golobč Peter.

Ne odlašajte!
Nabavite si **BESEDNJAK DR. KERN**, dokler je še zaloga. Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.25 v ameriških dolarjih. Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, O. U. S. A.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA OČETA IN SOPROGA

Matt Intihar
ki se je ločil od nas dne 11. julija 1948.

Eno leto Vas zemlja krije, truplo Vaše v grobu trdni, nam pa je tako težko pri srcu in po licu nam tako bole.

Zalujoci ostali:
SOPROGA in OTROCI
Cleveland, O., 11. julija 1949.

MALI OGLASI

Hiše naprodaj
Naprodaj sta 2 hiši na enem lotu, 5 in 5 sob, in 4 in 4 sobe. Lastnik prodaja. Za informacije se pozve v našem uradu. —(135)

Sobo išče
Neopremljeno sobo s kopalnico in če mogoče s kuhinjo bi rad zanesljiv rojak, ki ima stalno in dobro službo. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče med 5. in 7. uro zvečer EX 2543.

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE PRELJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE MAMICE

Mary Kalister
ki je svoje blage oči za vedno zatnila dne 11. julija 1946

Tri leta je že preteklo, kar ste zapustili nas, mi pa ostali žalujemo, na Vas mislimo vsak čas.

Spavajte mirno v hladnem grobu, kjer ni žalosti, ne skrbi, oh, kak' žalostna je življenje, kar Vas več med nami ni.

Zalujoci ostali:

OLGA LONCHAR in MARY MOLLE, hčer
FRANK JORDAN, SIN in
EDWARD J. JORDAN, vnuk
HELEN PORO, KASAKOWSKI, rejenka

Cleveland, O., dne 11. julija 1949.

Let's Explore Ohio

The area within thirty miles of Fort Loramie, at the junction of Routes 66 and 705, has been of utmost importance in turn to the Indians, the French, the British, the pioneer Americans, the early builders of our canals and roads and those modern Ohioans seeking outdoor recreation.

This highest land in western Ohio holds the headwaters of the south-flowing Great Miami and the Scioto Rivers, the famed Wabash River of Indiana, and the St. Marys and the Auglaize Rivers that roll north and northwest to form the Maumee River whose mouth is at Toledo on Lake Erie.

Here also are the great reservoirs that supplied water for lockage on the Miami and Erie Canal — Lake St. Marys, Lake Loramie, and Indian Lake where state parks accommodate vacationers in large number. This year the state, in preparing for these vacationers, has cleared and dredged the lakes, stoned the driveways, planted new trees, converted fallen trees into firewood for the many outdoor fireplaces in the parks and prepared increased parking facilities for motorists.

Back in 1769, the French-Canadian trader, Peter Loramie, built his post and stockade at this busy crossroads, and gave his name to a creek, a town and a lake. Twenty years earlier, in 1749, the first point of British occupation in the Ohio Country was established as an English trading post at the Indian village, Pickawillany on Route 66 at the junction of Loramie Creek and the Great Miami River above Piqua. This spot was familiar to the military leaders of Paris and London two centuries ago.

The destruction of Pickawillany in 1752 by the French marked the real start of the French and Indian War that ended by cession of Canada and New France to Great Britain by the Treaty of Paris in 1763.

LIGHT HOUSE, LAKE ST. MARYS (GRAND LAKE)

Near the boulder monument on Route 66 which marks the site of Pickawillany can be seen the brick residence of Col. John Johnson, who was the Indian agent in charge of the Indian Reservations at Ft. Loramie, St. Marys, Defiance, Maumee and Toledo which were created under Gen. Wayne's Treaty with the Indians at Greenville in 1795. The Miami, Wyandots, Ottawas and other tribes that fought with the French and the Delaware, Shawnee, Muncies, Senecas, Cherokees, Catawbas and other tribes who fought on the side of the British in the early frontier days often visited Col. Johnson and set up their camps along the Miami River near his home.

In Greenville can be seen the Greenville Treaty monument on the site of old Fort Greenville. North of this town, on Route 66, is the most perfect reproduction of an Indian war fort of Gen. Wayne's day, old Fort Recovery which interests travellers today.

One of Ohio's earliest roads ran from Toledo along the Auglaize and Miami Indian Trails to Cincinnati. Modern highways follow this same path: Route 24 from Toledo to Defiance, Route 66 to Piqua, and Route 25 to Cincinnati. The Miami and Erie Canal also traced this same route.

The wilderness road followed by the army of General Anthony Wayne on his way to the Battle of Fallen Timbers at Maumee was along the Wabash Trail of the Indians and was marked in its day by a string of forts — Fort Washington at Cincinnati, Fort Hamilton at Hamilton, Fort St. Clair at Baton, Fort Defiance and Fort Meigs. All of these locations are points of interest for motorists.

Baragove Knjige

za leto 1949
so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ZIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebinska obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkosti, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste prepozni. Naročnino za knjige je poslati v Money order, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place Chicago 8, Illinois

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca.

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St. HE 2730

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVECO, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

JULY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
						1
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 124 Mon., July 11, 1949

Dvajset let hoje za Kristusom

Dne 14. julija bo minilo dvajset let odkar je bil Dr. Gregorij Rožman posvečen za škofa. Tedanji škof ljubljanski Dr. Anton Bonaventura Jeglič si ga je bil izbral za svojega naslednika.

Dr. Gregorij Rožman je bil tedaj profesor cerkvenega prava na ljubljanski univerzi. Užival je velik ugled kot znanstvenik, strokovnjak, bil izredno priljubljen pri dijakih in poslušalcih, ljubil je stroko in rad imel svoj učiteljski poklic. Kot obmejni Slovenec, ki je bil prisiljen zapustiti Koroško po prvi svetovni vojni radi svojega narodnega delovanja med koroškimi Slovenci, je užival izredno popularnost v vseh narodnih slovenskih krogih prestolice.

Zamenjava službe in položaja profesorja univerze za škofovsko čast in odgovornost je pomenila zanj gotovo veliko in težko breme. Med mladino mu je bilo lepo. Med mladino je bil rad. Mladina ga je ljubila. Njegova jasna beseda, slikovito, prepričevalno podajanje stvarine jo je pridobivalo. Učiteljska služba je bila zanj kot ustvarjena in če bi bil Dr. Rožman mislil količikaj na udobnost življenja, bi bil raje ostal tam, pri knjigah, na visoki šoli, pri strokovnem delu, med mladimi dijaki, v mirnem življenju visokošolskega profesorja.

Zavedal se je predobro, da zamenjava pomeni zanj začetek težkega dela in hudega trpljenja. Ko mu je mladina prišla čestitat in mu je prepevala v pozdrav, ji je nekako takole odgovoril: Škofova služba je teška in odgovorna. Čutim, da bo zame posebno s trnjem bolečin posejana. Sprejemam jo le kot ponižni in ubogljivi sin in sedaj skromni brat namestnika Kristusovega na zemlji. Vsi nam napovedujejo hude čase. Posebno hude za Kristusovo Cerkev. Nadškof Jeglič nam je napovedal, da se bližajo usodni dnevi strašnih bitk med armado Kristusovo in armado satanovo v sedanjem človeškem rodu. Prosim Boga milosti, da bi nosil vredno Njegov Križ. Čeprav se stiska srce, se Njegovega križa ne smem bati in ne izogibati. Ko je poslal svoje apostole po svetu učiti vse narode, jim je napovedal, da se bodo jokali, ko se bo svet veselil, da jih bodo iz shodnic metali radi Njegove resnice, da jih bodo preganjali in zasramovali. Res je zgodovinsko dokazano, da so vsi njegovi zvesti apostoli, razen Janeza, njegovega posebnega ljubljence, umrli mučeniške smrti. Na mučeništvo naj bo pripravljen vsak ki sprejme službo in čast naslednika apostolov Gospodovih. Zato bodi pred mojimi očmi vedno in neprestano Križa teža. Nosil pa ga bom v upanju na večno plačilo, ki ga je Gospod nebes in zemlje obljubil vsem svojim zvestim.

"Križa teža in plačilo" je geslo Dr. Rožmanovega škofovanja. Skrbi, ki jih je videl, ko si je to geslo izbral, so se v poznejših letih izkazale več kot opravičene. Satanove sile so dobile strašno moč in razsežnost. Ne samo sile bojevine brezvestnosti, tudi sile zmot in zapeljivosti med samimi verniki so se razpasle. Med katoličani Evrope je nastala bolezen takozvanega levičarstva, ki je iskalo potov in načinov kako bi se vedno bolj približevalo marksizmu. Brezverski komunizem je pronicel ne le v liberalno družbo in jo popolnoma razjedel, s precejšnjim uspehom je prodiral tudi v vrste mladine in delavstva, ki je izpovedovalo sicer krščanska načela, pa pod raznimi ali nezvestno podpiralo brezbožne borbene sile. Da celo med krščanske in katoliške izobražence je zmota zašla, poedini duhovniki so se ji klanjali in poedini redovniki so postajali zastrupljeni od nje.

Vse to ni bilo samo v Rožmanovi škofiji, tam v zelo, zelo mali meri. Vsa Evropa je bila polna zmot. Bolezen levičarstva, modernizma, lajicizma se je kot nalezljiva kuga razpasla po vsej Evropi. Najmočnejši stroj brezboštva je imel svoje uspehe, silna organizacija brezbožnikov je grabila po vsem svetu.

Kaj je bilo v tej dobi najvažnejše? In kaj je bilo najtežje? Najvažnejše je bilo, da je cerkvena avtoriteta in duhovni voditelj povedal k vsakemu vprašanju jasno in odločno stališče Kristusovega nauka, stališče Cerkve, vodilo za katoličane. In v tem oziru je bil Dr. Gregorij Rožman svojim vernikom pravi, izreden dar božji. Bog mu je dal čudovito sposobnost ostrega ugotavljalca in razlikovalca a ob enem še neprekosljive zmožnosti točnega podajanja verskega nauka. Škof, dasi po naravi dobričina, mehak slovenski koroški značaj, si je izmislil odločnosti dovolj, da je brez ozira na okoliščine vselej takoj, z neizprosno jasnostjo in krepkosti povedal kaj Kristus uči in kako naj katoličan ravna. Tekom let svojega škofovanja je Dr. Rožman izklesal in zgradil svojo škofijo v trdnjavo resničnega katoliškega

življenja, povezal svoje najzvestejše v falango Katoliške Akcije in kar simbolično je bilo, da je istočasno, ko je bil svetovni kongres brezbožnikov, mala Ljubljana kot središče Slovenije imela neposredno pred drugo svetovno vojno in splošno polomijo Evrope enega največjih kongresov Kristusa Kralja na svetu.

Bog je hotel, da sta škof Rožman in njegova škofija morala dati prvo in največjo žrtev mučeništva. Slovenija in posebej ljubljanska škofija se je po par letih spremenila v bojišče, pogorišče in v grobnico mučencev. Škof Rožman je nosil svoj križ in ni nič gledal na njegovo težo, čeprav je bila vedno groznejša, njegove oči so bile uprte in njegova roka je kazala le na plačilo, ki ga je Gospod obljubil svojim zvestim.

Bog je hotel, da so se na škofu Rožmanu do pičice izpolnile besede in napovedovanja Gospodova: V lice Vam bodo plivali, zasramovali vas bodo, iz shodnic bodo metali, svet pa se bo veselil. Menda redko kateri apostol Gospodov je bil tako zasramovan kot škof Gregorij. Redko kdo je bil tako besno preganjan, redko kateri tako sramočen, klevetan, redko kateri predmet tako besnega sovraštva. Pa mu je Bog tudi dal, da doživlja vedno nova potrdila kako je prav ravnal, kako po resnici je učil in svaril.

Rožmanova škofija, dasi žrtev razdvižanih strasti, je še vedno živa baklja Kristusove Cerkve. Moč njenega plamena razganja temo zmot in ognju, ki železo preiskuje in vsaj uničuje kar ni pristnega.

Bog ga je rešil. Ne poznamo Njegovih potov in računov ali prositi ga smemo in upati moremo, da je rešil škofa za nove dni, za novo dobo, ko bo On poveljčan po roki svojega zvestega apostola, slovenskega učenika in pridigarja v viharju Dr. Gregorija Rožmana.

Ko praznuje dvajsetletnico škofovanja ne moremo ne njemu ne Slovincem želiti nič lepšega kot to, da bi zdrav in trden doživel dan Slave Gospodove, dan, ko bodo bežali preplašeni tringosi slovenske zemlje, dan ko bo svoboden slovenski rod svobodno pel hvalnico svojemu Bogu in svojemu vodniku, Njegovemu zvestemu apostolu.

BESEDA IZ NARODA

JAMAR: Šesto pismo iz Argentine

Koncem junija

Zanimalo vas bo tam v Severni Ameriki, kako je bilo s staronaseljenci tu v Argentini in kako je sedaj. Nekaj tega je napisanega v "Koledarju Slovencev Slovenije za 1. 1949", in sicer razvili do novopisane časa. Tam podaja g. Hladnik zgodovino Slovencev in družbenega ter časopisnega življenja zadnjega desetletja do prihoda poslaničkov nove komunistične Jugoslavije. Tako je bilo med drugo vojno tu več slovenskih kulturnih in gospodarskih društev: tako "Gospodarsko podporno društvo Slovencev", ki je imelo tudi svoj dom; potem levičarsko društvo "Ivan Cankar" ter "Ljudski oter", prekmursko društvo "Samopomoč" in še kakšno. Mnogo Slovencev je zajela "Svobodna Jugoslavija" s svojo sekcijo "Slovenska komisija". Ta organizacija je bila ustanovljena med vojno za pomoč partizanom in Titu. Vsa ta društva so po vojni dala ogromno materialno in denarno pomoč v Titovo Jugoslavijo, za kar je skrbelo poslaništvo potom svoje centralne dobrodelne organizacije "Medvezna komisija za pomoč Jugoslaviji". Iz te dobrodelne skupnosti se je začela razvijati politična: kako združiti vse Jugoslovane pod eno organizacijo, obvladati popolnoma od Titovih komisarjev. Začeli so Slovenci, ki so postavili najprej mednarodni odbor "Slovenski svet" (1946), drugo leto se je vršila Slovenska konvencija in 21. XII. 1947 se je ustanovil iz vseh obstoječih slovenskih društev v Buenos Airesu "Slovenski ljudski dom" s svojim domom in centralnim glasilom "Slovenski glas". Tako je Titovemu poslaniku (sedaj Slovenec general Pirc — nekdanji avstrijski oficir, potem jugoslovanski, nato mihajlovičevski zaupnik in Pavelčev štabni častnik) ter zdaj Titov poslanik), da je spravil vse organizacije pod svoj klobuk, razen prekmurske "Samopomoči", ki jo je ubranil g. Hladnik. Iz prejšnje najprejše in najmočnejše organizacije "Gospodarskega društva", pa jih je mnogo izstopilo, ker se niso hoteli priključiti in izročiti svojega

doma tujim rokam. "Ta "Slovenski ljudski dom" je seveda z vsemi svojimi organizacijami vstopil v "Centralni jugoslovanski svet", ki je povezal vsa jugoslovanska društva (slov., hrv., srbska, istrska, makedonska...). In ta Svet je vstopil kot član k "Slovenski zvezi" (Unión Eslovay), ki se je bala, da ima v južni Ameriki 700.000 članov, med temi največ seveda v Argentini.

Tako so stali stvari s staronaseljenci, ko smo prišli mi, novonaseljenci.

Ko smo prihajali prvi novi izseljenci na argentinska tla, so vsi Slovenci, ki so bili tu, nastopili sovražno proti nam, kar je bilo diktirano odzgoraj. Le redki so bili tisti, ki so upali spregovoriti z nami kakšno besedo, in še redkejši, ki so pomagali pri iskanju stanovanj in pri posojilih za prvi korak. Tu se je pokazal tisti tako opevani njihov patriotizem: pljuvali so nam v obraz in pred emigracijski hotel so nas prihajali izivati. Toda zgodilo se je narobe: tisti, ki so prišli v stik z nami, so kmalu začeli omahovati v svojem prepričanju in začeli so verovati, da morda vendar le ni bilo doma tako, kot so tu pisali. Saj so sem prihajali njihovi sorodniki in znanci, za katere bi dali roko, da niso izdajalci. Kajti bili so skupaj nekoli pa laških ječah in v narodnih organizacijah. Kmalu je prišlo spet "odzgoraj" povelje, da ne smejo staronaseljenci več hoditi izivati novih pred hotel in naj se ne družijo z njimi... S Hladnikovimi Prekmurci pa tudi nismo dobili stika, ker so nekako svet zase.

Tako smo mi začeli s svojo novo skupnostjo čisto na novo in iz sebe: ko je nas bilo tu še ne več kot 250, smo že ustanovili svoj list "Svobodna Slovenija"; ko je prišel prvi večji transport s "Santa Cruz", smo ustanovili "Društvo Slovencev"; sedaj pa je že društvo slovenski, nato mihajlovičevski zaupnik in Pavelčev štabni častnik), da je spravil vse organizacije pod svoj klobuk, razen prekmurske "Samopomoči", ki jo je ubranil g. Hladnik. Iz prejšnje najprejše in najmočnejše organizacije "Gospodarskega društva", pa jih je mnogo izstopilo, ker se niso hoteli priključiti in izročiti svojega

Prva in najhujša posledica je bila v "Centralnem jugoslov-

vanskem svetu", kjer je bila sprejeta deklaracija proti Titu. Slovenci so se vzdržali glasovanja, in potem tudi izstopili iz Sveta, v kolikor jih niso "ven vrgli". Razcep v "Centralnem svetu" je povzročil, da so Titovi JJugoslovani vzeli prejšnje glasilo Sveta "Jugoslovanski glas" s seboj, kominformovci pa so začeli izdajati svoj "Jugoslovanski vestnik", ki je od slej napadal "titovce" bolj, kot smo jih mogli mi, kajti oni so jih zmerjali na svoj način tako, da nam ni bilo prav nič več treba nastopati proti Titu: opravljali so sami med seboj in sicer tako temljito, da je skoraj vsa jugoslovanska kolonija prestopila med—kominformovce, ter tako pokazala, da je resnično že čisto internacionalno skomunizirana. Slovenski ljudski dom", centralna organizacija Slovencev — ni podpisala proti titovski izjavi; časopis "Slovenski glas" je ostal zvest Titu in seveda — poslaništvu... že menda ve, zakaj...

Po vsej Argentini se je sedaj začela gonja med "Titovci" in "kominformovci". Delegati enim in drugih so tekali od društva do društva v provinci, da jih dobe za svojo tezo. Izjave so hodile za in proti. Toda veliko večino so dobivali — kominformovci. Mladina je potegnila vsa — proti Titu, in "Slovenski glas" je jadrkaval nad pokvarjenostjo svoje mladine, ki nima nobenega ideala več... Ljudje pa so se začeli izpraševati: morda pa imajo le tisti prav, ki so proti enemu in drugemu?... Polastila se jih je — indiferentnost in postali so — prijaznejši z nami... Koncem marca naj bi bil občni zbor, ki naj bi za Slovence dolečil, komu bomo dali svoje organizacije: Titu ali Kominformu. V tej tekmi je iz "Slovenskega ljudskega doma" izstopilo "Gospodarsko društvo", ki se je vedno čutilo slabo v tej skupini; tudi podružnica na Paternalu, ki je bila sicer najbolj titovska, je izstopila... Videti je bilo tako, da bi se centralne polastili — kominformovci. Titovci je rešila polomije — policija, ki je občni zbor prepovedala tik pred napovedano uro.

Nekaj dni nato naj bi se vršil II — kongres "Slovenske zveze".

Okrog 1.000 delegatov se je zbiralo pred lokalom, ki še ni bil policijsko dovoljen. Preden pa so dobili dovoljenje, so se delegati v bližnjem baru, kjer so čakali policijske odredbe, sporekli, padali so klici "Tito!" — "Stalin!" in v dvajsetih minutah je bila kavarna razbita in kongresniki policijsko razkropljeni, v kolikor niso bili aretirani... Vsi časopisi so udarili — po Slovanah kot komunistih — in klicih miru v državi... Poljska, hrvaška in druga slovenska protikomunistična društva (tudi naše) so protestirala proti temu, da bi imele kakšne zveze s "Slovensko zvezo"; "Slovenska zveza" pa je nasprotno po svojih listih protestirala proti razgonu in dožila tukajšnjo — policijo, da je sama v zvezi s poljskimi "andersovci" in "jugoslovanskimi izdajalci" "vprizorila po-boj, da bi dobila vzrok za razgon. Naj bo kakor koli: na podlagi tega spopada je bila celotna "Slovenska zveza" v aprilu razpuščena z vsemi organizacijami, filialkami in časopisi kot organizacija, ki dela nemir in je dirigirana od zunaj, kar spričujejo vzkljanja "dve-ma tujema vladarjema..."

Tako je oblast spoznala vseh onih stotisoče Slovanov za — komuniste, kar tudi so, ali so jih kot "sopotniki" v podporo, ter jih uničila. Glavne voditelje pa je zaprla in jih bo — v kolikor niso državljani Argentine, poslala — domov! In Slovenci? Tudi oni so padli pod ta raz-

NASA MICKA IMA TUD BESEDO

Veš, Micka, mi je rekel naš in začel s pripovedovanjem, včasih mi je prišlo tam v bolnišnici na misel, kaj je prav za prav treba, da bi se taka ničla kot sem jaz, brez hasni še vrtela po tem svetu.

"Eh, kaj boš," sem rekla in ga lepo pogledala, "tiho bodi, saj veš, da imaš prijateljev kot listja in trave in veliko žalovanja bi vstalo, če bi se res primerilo, da bi...". Nisem mogla naprej in vstran sem pogledala, da ne bi on videl v oči, ki so bile nekam vlažne. Menda mi je kakšna smet padla vanje, saj veste.

"Aha, tisto je pa res," je on nadaljeval, "videl sem, da imam veliko, veliko dobrih prijateljev in prijateljic. Toliko sem dobil kartic v bolnišnico, da so me bolničarke kar gledale kot kakšno veliko zverino, ko je bilo toliko pošte zame vsak dan. Pa toliko lepih rož, da je bila soba vedno kot en sam rožni cvet. Od vseh krajev so mi pisali in mi želeli zdravja. Micka, ti si niti misliti ne moreš, koliko je bilo kartic."

"Kaj si ne bom mislila, saj sem vse domov prinesla, da jih

poslilni dekret in polleja jim je zapetila domove. "Slovenski glas" je prenehal. Od staronaseljencev so si rešili organizacijo samo Hladnikovih Prekmurci, ki so postali odločni protikomunisti, in "Gospodarsko društvo", katerega izstop iz "Slov. ljudskega doma" so vpoštevali. Niso ga vpoštevali paternalisti podružnici... (Dolge na 3. strani.)

Prispel sem v tujino

Prispel sem v tujino na samo pomlad med cvetje, čarobno duhteče. Na pestrih gredicah tam sredi livad Zavriskal bi skoro od sreče.

Po cvetkah ozira se mlado oko, omamlja me pesem srebrna. Ob rahlem dotiku umaknem roko — nobena teh cvetk ni brez trna.

Kako si bom šopek na prsi pripel, če vigrat tu nima ga zame? — V odgovor pa vetrič je s palme zavel, in križ mi ponudil na rame. Limbarski.

Pismo iz Nemčije

Krefeld, Nemčija. — Prosim vas, da bi mi pošljali Ameriško Domovino pošle na nov naslov, ki ga vam prilagam. Hvaležen sem vam in vem, da vam ne bom mogel nikoli povrniti dobrote, ker mi redno pošiljate ta naš list, ki mi je vedno v razvedrilo, kakor tudi mojim prijateljem, s katerim skupaj prenašamo vse nadloge in težave ter se skupaj tolažimo in si dejamo pogum za skorajšnjo rešitev.

Pozdravljam vse osebe pri uredništvu in pri listu sploh ter vse ameriške Slovence ter vse naše rojake po širnem svetu, ki čitajo ta naš edini list. Bog vas živi!

Janja Ambrožič.

boš včasih pregledal in se spominjal dobrih ljudi, ki so mislili nate, ko ti je bilo hudo. Veš, pravi prijatelj se spozna v silih."

"Kar je res, je pa res, toliko jih pa res nisem pričakoval. No, že vidim, da nekaj je pa le ljudi, ki me imajo radi. Nekaj jih je pa na drugi strani, ampak ti ne štejejo."

"No, kako je bilo pa potem?" sem mu rekla, da bi ga spravila k pripovedovanju, ako hočeva kam priti.

"Veš, Micka, v nedeljo sem bil pa že bolj pri korajži, ko sem videl, da bomo še dihal. Saj je zdravnik rekel, da je kri za samo prvih 24 ur in tiste sem pa že prešvical z božjo pomočjo. Nikoli ne bom pozabil tiste bolničarke, ki mi je uganila, da bom še plesal po tem svetu, če bom živ in zdrav."

Zjutraj, opoldne in zvečer so mi prinesli tiste zorce, da res nisem vedel, ali bi jih pojedel, ali bi jih poslal nazaj v kuhinjo s kakšno primerno pripombo. Če bi mi toliko prinesli na mizo doma, bi poglodal od sebe sklede in vse rihte, pa tudi tisto, ki bi mi prinesla. V bolnišnici pa skoro ni kazalo biti trmast in izbirčen. Tam nimajo navade, da bi ponujali, če bi hotel kaj drugega ali drugačno."

Vselej, kadar je bolničarka prinesla jed, sem spremljal njene korake že od kuhinje sem in v mislih že odkrival šalčke in ponvice za dobrotami. Ko je pa prišumela v sobo s pladnjem, sem se delal, kot bi je ne videl. Ampak komaj je izginila skozi vrata, sem že mlatil in predno je bila strežnica nazaj v kuhinji, sem že opele s tistimi pripravi za kosilo. Kar je res, je pa res, s pomivanjem moje posode niso imeli dosti dela v kuhinji.

Hudo je bilo sprva, ko so me držali tako na kratko. Toda v nekaj dneh se mi je moja kašča privadila in kar prestajal sem. Kadar me je posebno močno prijemalo, sem si predstavljal, da sedim doma pred veliko skledo ajmohta, sem se domislil, kako da bom šikovet, ko ne bom več imel front porca. Lepo vitek bom, kakor bi bil prevezan s porepnikom.

"Ja, zakaj si me pa potem tako milo prosil, naj ti skrivaj prinesem kakšen sendvič, posebno za kaj pohaneja si se priporočal," sem mu spočitala, ko se je delal, kot bi mu nič ne bilo, ko so ga stradalili.

"Oh, tisto je bilo samo zastran tega, da se ne odvadim tvoje kuhe," mi je zagotavljal. "Saj veš, da v špitalu ne znajo tako dobro, kot znaš ti."

Nisem vedela, če bi mu verjela ali ne. Najbrž se mi je hotel samo prikupiti. Res sem mu bila prinesla parkrat po dva sendviča, katerih vsak je bil trikrat tolikšen, kot vsa njegova večerja. Videti bi ga morali, kako jih je pospravil, pa skrival, da ga ni katera od bolničark zasačila pri tihotapstvu. Je imel velik respekt do špitala in ukazov.

"Veš, Micka, bolničarka mi je povedala, da sem se sestri prednici zelo smilil, ko je videla moje majhne porcije in je vedno rekla, naj bi še kaj dala. Ampak zdravnik je ukazal, da se me drži na kratko in so me. V dveh mesecih so me prikrajšali za 24 funtov, kar je veliko, če povem, da sem toliko zgrabil leže v postelji. Kaj šele, če bi ob taki košti opravljal kakšno hlapčevsko delo. Ko sem šel domov iz bolnišnice, so mi morali prinesiti naramnice, da nisem hlač po poti izgubil. Z lahkoto sem si čevlje sam zavezal, dočim sem prej zdihoval in se napenjal za mile viže. No, prihodnjič bova z našim še povedala, kako so mu jemali kri in ga skoro oplašili s tistim večnim puščanjem."

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holeček

Rok mu molče poda orodje iz kresilnika, ki ga je bil položil v brezovo posodo, ko sta hotela zapustiti jaso. Vilče je od svoje košare odvezal pleteno ličnato vrvo, ki mu je služila za ločen, in jo trdno privezal tovarišu okoli noge nekaj centimetrov nad ranjenim mestom. Nato je v vrvo vteknil močen klin in vrtel, dokler se ni vrva zajedla globoko v meso. Tako jo je pustil nekaj časa in jo potem malce zrahljal, da ne bi ud zamrl ali pa se rana prisasnila.

"Rok, zdaj pa ni drugače, rezati moram," mu reče nato, "ali pomisli, da bi bila ta operacija še hujša, ako je ne izvršim takoj."

"Kar daj," zamomlja Rok. Tedaj je Vilče zarezal z ostrim kresilnikom globoko v uplano mesto in povečal rano, da je začela liti kri iz noge. Ko je bil precej odtok, ki je pokleknil kraj tovariša, izsesaval na vso moč zastupljeno kri iz rane in jo vselej previdno izpljunil.

"Tako, zdaj pa le naglo v uto, najhujše še pride."

"Počakaj," reče Rok in se skloni h kačjemu truplu, ki je še vedno trepetalo in se zvijalo. "Hočem njeno kožo, napravim si pas, prinaša srečo." Po teh besedah pograblil kačo previdno za razbito glavo. Bila je pol drug meter dolga in debela kakor deška roka.

Nato sta hitela, kar sta le mogla, h koči. Vilče je spet razpihal ogenj in vrgel nanj jasevno poleno; ko se je konec izpremenil v žarečo ogeljo, je izžgal z njim rano prav na globoko. Rok je bil ves čas pogoltna miren in ni zmišljal ne žugnil, da bi se trpel silne bolečine. Vilčetu je že slabo prihajalo in v obraz je bil bolj bled nego Indijane.

"Veš kaj, živce imaš pa res jeklene!" je dejal ko ga je nehal žgati s cvrčecim ogljem.

"Oh, saj ni nič," je odvrnil Rok.

Nato mu je tovariš skrbno umil nogo z mrzlo vodo.

"Tako, zdaj pa tukajle sedi in miruj," mu ukaže. "Mislim, da ni nobene nevarnosti več. Noga bo najbrž precej otekla in tudi bolela te bo, ali izgubil je ne boš in tudi umreti ti ne bo treba."

Tako se je v resnici zgodilo. Ko je nastala noč, je bila noga zelo otekla in je hudo bolela. Tedaj je Vilče po Rokovem novodilu vzela velik kos gladkega brezovega lubja, zapognil konce in jih spel z ostrimi trni, ki mu jih je dal bližnji glogov grm. Ta preprosti ločec je napolnil z vodo in ga obesil v žarečo ogeljo na ognjišču, a pri tem skrbno pazil, da se ogenj ni doteknil lubja nad vodno površino. Čez nekaj minut je začela voda vreti, da bi se bilo loncu kaj zgodilo.

Nato je pustil Roka pri ognju in stekel k potoku, kjer je že prejšnje dni na vlažnih mestih opazil debele plasti zelenkaste šotnega mahu. Ta mah kaj dobro služi kot naravna antiseptična obveza. Namočil ga je nekaj pesti v vreli vodi in naredil iz njega Roku debel obkladek okoli bovine noge.

Potem je nametal dry na ogenj in je kuril vso noč; tudi je tovarišu večkrat skuhal vročega čaja iz dišečih snežnih jagod. Drugo jutro se je počutil Rok že mnogo bolje.

Peto poglavje
Jezevec

Res da je Rokova trdna narava kmalu prebolela nevarno zastupljanje; ali ta boj med življenjem in smrtjo je zapustil na njem vidne sledove. Prej zdrava, rdeča lica so mu upadla in trajalo je precej dolgo, da se je počutil zopet krepkega in zdravega kot poprej. Vilče ga je pregovoril, da ni hotel predaleč od doma, ampak da je nekaj dni ostal pri koči in opravil lažje posle. Tkal je torej, šival in brusil nože. Nabral je tudi toliko cedrovega lubja, da je bilo drevje v bližnji okolici močno olupljeno.

Medtem je Vilče nabiral drva. Dan za dnem je vlačil domov suhi les belega oreha in trdega drevesa, čigar lubje je luskinasto kot martinčkova koža, a les daje veliko vročino. Potem je s težkimi kamni razsekaval velike množine suhih vej grčavega gabra in "železnega drevesa", ki ima na kratkem, trdem deblu vse polno okroglih, podolastih vzbočin, podobnih mišicam. Pridelal je o priliki majhen panj kostanjevega hrasta, ki se zato tako imenuje, ker so mu listi podobni kostanjevim, in ki daje za belim orehom najboljše kurivo. Tudi ni pozabil založiti koče z netivom; nabral je precej brezovega lubja in suhega dračja. Za taborski ogenj je pa privlel h koči celo goro panjev, ki jih je izkopal na jasi. Vse to kurivo je zložil lepo na skladanice in kuje blizu ognjišča, da mu je bilo takoj pri rokah.

Rok je medtem razrezal kose cedrovega lubja v dva metra dolge in centimeter široke trakove. Nato je zanel velik ogenj in postavil dva velika brezova lonca vode na žareče ogelje. V enega je dal nekaj zdrobljene skorje in svežih vejic ruja (rhut cotinus), ki so bile polne mehkih, lepljivih, stransko kislih jagod. Dolgo časa je kupal in slednjič imel poln lonec močno rumene barve. V drugi lonec je pa vrge nekaj peščic razrezanih korenin rdečega drevesa in kupal, da je postala voda rdeča; tako napravljajo Indijanci barvo, ki je splošno znana pod imenom "indijansko rdečilo." Zdaj je pobarval vso zalogo trakov iz cedrovega lubja, in sicer ena rdeče, drugega rumeno. Ko je dovršil barvanje in so se trakovi posušili, je poklical Vilčeta, ki se je ubijal in pehal okoli skladišč.

"No, mojster, kaj si lepega napravil?" vpraša "drvar" in se približa.

"Hlače dobiva." "Res? Pokaži mi vendar blago," reče Vilče. "Ali ko zagleda rdeče in rumeno pobarvane trakove, si zakrije oči z roko in prestrašen vzklizne: "Za božjo, voljo, daj vendar proč!" "Se ti mar blede ali kaj?" se razjese Rok. "Pa si naredi hlače sam!"

"Ne sudi se name," ga miri Vilče, "ali odkrito ti rečem, da bi mi bile mirnejše barve mnogo ljubše. Tebi bi se seveda takole živo pisane hlače kaj podale."

1949 JULIJ 1949

KOLENDAR
DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ

24. — Piknik fare Marije Vnebovzete na cerkvenih prostorih.

AVGUST

21. — Skupne clevelandске podružnice SZZ priredijo piknik na vrtu SDD na Recher Ave. Ves preostanek gre za Katoliško ligo.

28. — Piknik Slovenske moške zveze na Brae Burn prostorih, 25000 Euclid Ave.

28. — Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostori Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

3. — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

24. — Podružnica št. 32 SZZ ima plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

24. in 25. — Praznuje Slovenski dom na Holmes Ave. 30 letnico svojega obstoja.

OKTOBER

16. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi "Card party" v cerkveni dvorani.

22. — Podružnica št. 47 SZZ priredi "Autumn Dance" v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Igra Lou Trebar orkester.

23. — Pevsko društvo Zvon priredi 35 letnice svojega obstanka. Koncert bo v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

6. PISMO IZ ARGENTINE

(Nadaljevanje z 2. strani)

Tako je propadlo vse delo, ki so ga desetletja s težkim delom in žrtvami postavili Slovenci in po krivdi — komunističnih agentov, ki so se jim vrinili v organizacije in jih napravili za sovražnike gostinske države, v kateri jim je bivali.

Ta udarec je mnogim pomagal spregledati, mnogi pa so se začeli bati za svoje premoženje, kajti — nimajo državljanstva in po novi ustavi, ga jim država lahko odreče. In posledice...

Zdaj pa je začel "Slovenski glas" zopet izhajati seveda kot privatno podjetje s konzorcijem, ne pa kot glasilo društva, ki jih ni. Zastopa slej ko prej Titovo vlogo, ki jo izvede tudi tukajšnji poslanik Pirc. Strašno se priljubljuje vladni hvali državljansko zavest staronaseljencev in njihovo delo, ki je bilo zgolj državljansko in kulturno, nikdar pa ne v manjši meri — politično. Borilo se je samo za dobrobit slovenskih izseljencev. Kaj pa tisti prvi izzivalni nastopi proti prav takim novim sloven-

skim izseljencem: so bili namerjeni v naš dobrobit, ali so bili — politično delo?!

Stvari zdaj tako stoji, da so staronaseljenci docela razbiti in zmešani ter ne vedo, s kom bi držali. Kolikor jih je pravih komunistov, vedo dobro. Ti bodo ali — v podzemsko delo, ki utegne biti nevarnejše. Drugi se že nagibajo k novim, ki imajo že na vseh poljih — iniciative in uspeh. Tako že na gospodarskem, zlasti pa kulturnem, prosvetnem in verskem. Udeležujejo se naših verskih pobožnosti in tudi že naših gledaliških predstav.

Stena med nami ni več neprehodna: razsula se je sama, kot se razsuje sleherna laž.

Toda zaupanja še ni. Zato je treba dobrega poznanja in iskrenega sožitja.

"To ni moj 'priatelj'"

Gospa kuharici: "Brigita, ko sem vas vzela v službo, ste mi zatrjevali, da nimate nobenega prijatelja. Zdaj pa, kadarkoli stopim v kuhinjo, najdem enega tam sedeti."

Brigita: "Saj to ni moj prijatelj, to je moj mož."

Iz Kellerberga

Kellerberg, Aust. — Bojim se, da bodo drugi kraji kar malo ljubosumni na Kellerberžane, ki se tolikokrat oglašajo v Ameriški Domovini. Pa bodite potolaženi, ker bo kellerberških dopisov kmalu konec.

Naše taborišče sicer ni več veliko, je pa sedaj tako lepo urejeno, da je kar nekam domače, ko stopiš v svoj "bunker" v baraki. I. in II. blok so namreč preuredili v lepe stanovanjske barake, sobice (mi jim pravimo "bunker") so vse poslikane, pred barakami se razprostirajo lepo urejeni vrtički, pota so posuta s peskom, da je celoten vtis kar lep in prijeten, pa si mislimo: zakaj niso tega že prej naredili, da bi nam beguncem in izgnancem malo olajšali in olepšali življenje.

Tudi okoli kapele je lepo, za kar tako pridno skrbi šmekova družina, druga dekleta pa seveda pridno pomagajo, da je hiša božja vedno lepa in snažna.

Tudi šmarniško pobožnost imamo, čeprav nimamo duhovnika. Naš šolski upravitelj prebere sam iz šmarniške knjige dr. J. Zagarja, nato zmolimo litanije. Kadar pa imamo maso (dvakrat na teden) takrat pa litanije zapojejo in mladinski pevski zbor odpeva, da je veselje.

Zelo, zelo pogrešamo slovenskega duhovnika, vendar moramo biti g. Marosiju zelo hvaležni, da se toliko trudi za nas; saj prihaja k nam trikrat na teden in to ob vsakem vremenu. Ob nedeljah in praznikih pridiguje v nemškem in madžarskem jeziku. Je pa cerkev vselej nabito polna, resnici na ljubo pa bodi povedano, da je še nekaj taktih, ki kapele od znotraj še niso videli, zato pa tembolj kanti-

no, gledališče in kino. Kogar niso od mladega navajali na to, je sedaj prepozno, zato moramo za take nesrečneže le moliti, da bi prišli na pravo pot, obenem jim pa z dobrim vzgledom pokazati, da bodo polagoma vzljubili lepo krščansko življenje.

G. Vukšinič iz Trifflinga je bil 22. maja zadnjič pri nas, ker odhaja v Kanado. Kdo se nas bo sedaj usmilil in pral naše duše? Blagor vsem, ki imajo v svoji sredi svojega dušnega pa-

stirja! To je velika sreča, ki jo znamo ceniti mi, ki smo zgubili svojega slovenskega duhovnika. Golobč Peter.

— Da kokaš pridirca 1 ducat jajec, potrebuje zato povprečno sedem funtov piče.

Ne odlašajte!

Nabavite si
BESEDNJAK DR. KERN

dokler je še zaloga. Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.25 v ameriških dolarjih. Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, O. U. S. A.

MALI OGLASI

Hiše naprodaj

Naprodaj sta 2 hiši na enem lotu, 5 in 5 sob, in 4 in 4 sobe. Lastnik prodaja. Za informacije se pozve v našem uradu. —(135)

Sobo išče

Neopremljeno sobo s kopalnico in če mogoče s kuhinjo bi rad zanesljiv rojak, ki ima stalno in dobro službo. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče med 5. in 7. uro zvečer EX 2543.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NASE
PRELJUBLJENE IN NIKDAR
POZABLJENE MAMICE

Mary Kalister

ki je svoje blage oči za vedno zatislila dne 11. julija 1946

Tri leta je že preteklo, kar ste zapustili nas, mi pa ostali žalujemo, na Vas mislimo vsak čas.

Spavajte mirno v hladnem grobu, kjer ni žalosti, ne skrbi, oh, kak' žalostno je življenje, kar Vas več med nami ni.

Zalujemo ostali:

OLGA LONCHAR in MARY MOLLE, hčerki
FRANK JOSEPH, FLEED in RUDOLPH, sinovi
HELEN poroč. KASAKOWSKI, rejenka

Cleveland, O., dne 11. julija 1949.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NASEGA LJUBLJENEGA OČETA IN SOPROGA

Matt Intihar

ki se je ločil od nas dne 11. julija 1948

Eno leto Vas zemlja krije, truplo Vaše v grobu trohni, nam pa je tako težko pri srcu in po lici nam teko solze.

Zalujemo ostali:

SOPROGA IN OTROCI
Cleveland, O., 11. julija 1949.

Let's Explore Ohio

The area within thirty miles of Fort Loramie, at the junction of Routes 66 and 705, has been of utmost importance in turn to the Indians, the French, the British, the pioneer Americans, the early builders of our canals and roads and those modern Ohioans seeking outdoor recreation.

This highest land in western Ohio holds the headwaters of the south-flowing Great Miami and the Scioto Rivers, the famed Wabash River of Indiana, and the St. Marys and the Auglaize Rivers that roll north and northwest to form the Maumee River whose mouth is at Toledo on Lake Erie.

Here also are the great reservoirs that supplied water for lockage on the Miami and Erie Canal — Lake St. Marys, Lake Loramie, and Indian Lake where state parks accommodate vacationers in large number. This year the state, in preparing for these vacationers, has cleared and dredged the lakes, stoned the driveways, planted new trees, converted fallen trees into firewood for the many outdoor fireplaces in the parks and prepared increased parking facilities for motorists.

Back in 1769, the French-Canadian trader, Peter Loramie, built his post and stockade at this busy crossroads, and gave his name to a creek, a town and a lake. Twenty years earlier, in 1749, the first point of British occupation in the Ohio Country was established as an English trading post at the Indian village, Pickawillany on Route 66 at the junction of Loramie Creek and the Great Miami River above Piqua. This spot was familiar to the military leaders of Paris and London two centuries ago.

The destruction of Pickawillany in 1762 by the French marked the real start of the French and Indian War that ended by cession of Canada and New France to Great Britain by the Treaty of Paris in 1763.

LIGHT HOUSE, LAKE ST. MARYS (GRAND LAKE)

Near the boulder monument on Route 66 which marks the site of Pickawillany can be seen the brick residence of Col. John Johnson, who was the Indian agent in charge of the Indian Reservations at Ft. Loramie, St. Marys, Defiance, Maumee and Toledo which were created under Gen. Wayne's Treaty with the Indians at Greenville in 1795. The Miami, Wyandots, Ottawas and other tribes that fought with the French and the Shawnees, Muncies, Senecas, Cherokees, Catowbas and other tribes who fought on the side of the British in the early frontier days often visited Col. Johnson and set up their camps along the Miami River near his home.

In Greenville can be seen the Greenville Treaty monument on the site of old Fort Greenville. North of this town, on Route 49, is the most perfect reproduction of

an Indian war fort of Gen. Wayne's day, old Fort Recovery which interests travellers today. One of Ohio's earliest roads ran from Toledo along the Auglaize and Miami Indian Trails to Cincinnati. Modern highways follow this same path: Route 24 from Toledo to Defiance, Route 66 to Piqua, and Route 25 to Cincinnati. The Miami and Erie Canal also traced this same route. The wilderness road followed by the army of General Anthony Wayne on his way to the Battle of Fallen Timbers at Maumee was along the Wabash Trail of the Indians and was marked in its day by a string of forts — Fort Washington at Cincinnati, Fort Hamilton at Hamilton, Fort St. Clair at Eaton, Fort Jefferson, Fort Greenville, Fort Defiance and Fort Meigs. All of these locations are points of interest for motorists.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. But do you get ENOUGH? A great many people do not, and as a result, feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the body with quantities of the 13 vitamins which are essential to human health and well-being.

ONE A DAY CAPSULES, INC., NEW YORK, N.Y.

Baragove Knjige za leto 1949 so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "3 POTOV ZIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta — \$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste prepozni. Naročnino za knjige je poslati v Money orderu, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place Chicago 8, Illinois

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St. HE 2730

Stara mama

(POVEST)

Obljubljam vam, da vam bom tudi sama o sebi povedala vse, kar boste hoteli, in čutiti morate, da z menoj morete govoriti o vsaki stvari.

"Rad. Vse vam povem." Še ju je spremljal veter v višavah kakor sinoči. Bil je svež in podžigal kri, a ne mrzel, s seboj pa je prinašal vonj po morju in po šoti, še vlažni od včerajšnjega dežja.

"Povejte mi torej: Kaj nameravate zdaj početi?"

"Najprej dokončati knjigo. Za naprej pa sploh nimam nobenih načrtov. Najhujše je, da sem zadnje čase začel izgubljati še vero v to knjigo. Menda vsakdo tako čuti, če je moral kako reč klepati dvajset let. Zdaj je skoraj končana, pa me ima, da bi najraje vso šaro vrgel v ogenj. Neko čudno zadoščenje bi čutil, če bi jo videl goriti. Seveda pa bi se potem kesal in obupal."

"Bodite tako dobri in se skušjavi ustavite," mu je rekla.

"O, ne bom je sežgal, obljudbam vam."

"Povsem napačno ravnate, da živite tako samotarsko," mu je rekla. "Samo ljudje, ki so zelo družabni, bi smeli živeti samotarsko, kajti ti bi že skrbeli, da se samoti izognejo, kadar se ji le morejo. Po mojih mislih samota ubija moči."

"Rad vam verjamem," ji je pritrdil.

"No torej. Opustiti morate svoje pušavsko življenje."

"Ta reč pa ni tako lahka, kakor se sliši," se je nasmehnil. "Precej lahka, bi dejala. Oženiti se morate."

Čip nekaj časa ni odgovoril. Stopala sta naprej po stezi, ki je vodila po šotnatih čerih. Morje je treskalo v skale doli pod njima, veter pa je bičal njegove sive valove v dolge proge bele pene, ki je prihajala in odhajala. Galebi so se srebrnobro belečali na nizkem oblaknem nebu. Visoke čeri so Judy dajale poguma. Odprti kraji so jo sproščali.

"Za tak namen," se je končno le oglašil Čip, "je treba dveh reči. Najprej ljubezni; druga reč pa so sredstva, ki pomagajo, da ljubezen ne umrje."

"Če pa imate prvo reč," je dejala Judy, "imate tudi več moči, da si pridobite drugo."

"A jaz niti prve nimam."

"Hočete s tem reči, da nikoli niste nobene osebe ljubili?"

"Reči hočem, da se zame nihče ne briga, in se tudi mogel ne bi."

"Rajši bi videla, da tega niste rekli," mu je očitala in se obrnila k njemu, da bi mu videla v oči.

"Zakaj? Ko pa je resnica."

"Ne, ni resnica. Poleg tega pa tudi nobeden možik ne bi smel biti tako ponižen, kakor ste vi. To je narobe svet. Nikoli niste še poskusili, da bi se komu priljubili. Ali ste?"

"Nisem."

"Kako pa potem morete vedeti, da se nihče ne bi briga za vas?"

"Nimam pravice, da bi poskusil."

"Toliko pravice kakor vsak drug možik. Več pravice ko njih večina."

"Ne, ne! Ne razumete me prav. Pozabljate, da —"

"Rada bi vedela," ga je prekinila Judy, "koliko drugih možkih in žensk si je zastavljalo isto vprašanje. Da ženska postavlja na prvo mesto ljubezen, možki pa denar. Ali

"Zaradi njega."

"Kako to mislite?"

"No, ker je pač — bogat, uspešen, upliven. Mož, ki nekaj velja... in je v vas zaljubljen... kar je vsakdo lahko videl na prvi pogled. Prišel je za vami iz južne Francije... bila sta skupaj pri Lady Gregory... vse se je zdelo tako povsem naravno... in primerno."

"Se vam zdi, da bi bilo primerno?"

"Kakor ljudje stvari gledajo, da. Seveda pa rajši ne bi pravil, kaj sem si mislil jaz."

"In vi mislite, da tudi jaz vse tako gledam kakor drugi?"

"Tega nisem nikoli trdil!"

"Dejansko ste. Gotovo ste si vsaj mislili. Upala sem, da me bolj poznate."

"Ne, nisem mislil, da ste ga izbrali samo zaradi svetstkih ozirov. Presodil sem ga, da je priazen, darežljiv, pošten — mož, kakršnega bi kaka ženska zelo rada imela."

"Katero vrste ženska? Moje vrste?"

"O tej reči se nisem pričkal. Sprejel sem jo. Tako je, in konec. Mislim, da ste se zanj že odločili. Vedel pa sem: Če ste tako storili, ste že morali imeti dobre razloge. Rad sem verjel, da ravnate po... po najbližji vesti."

"Kaj se vam je še podilo po glavi, ko ste mirno sedeli v naši družbi?"

"Tega rajši ne bi povedal."

"Zdaj torej veste, da njega ne bom nikoli vzela?"

"Da, in sem... dasi je to sebično in nespametno — sem nehoti vesel, da je tako. Mislim, da je to pač samo človeška slabost. Pa tudi, če bi bil vse to tedaj vedel, bi vseeno sklenil priti semkaj."

Imenik raznih društev

Slovenska ženska zveza

PODRUŽNICA ŠT. 14 SZZ
Duh. vodja Rev. A. L. Bombach, častna predsednica Frances Rupert; predsednica Mary Strudel; podpredsednica Frances Spren; tajnica Rose Ule, 1931 Kildeer Ave., tel. KE 7582; blaginjska: Frances Stupica; zapisničarka: Frances Medved. Nadzorni odbor: Frances Globokar, Frances Grčman in Ana Marolt. Seje se vršijo vsak prvi tork v mesecu v SDD na Reher Ave.

PODRUŽNICA ŠT. 15 SZZ
Duhovni vodja Rt. Rev. J. J. Oman; predsednica Ana Jakic, podpredsednica Theresa Lekan; tajnica Jennie Lupančič, 4103 E. 141 St., tel. LO 1472; blaginjska: Veronika Skufca; zapisničarka: Mary Filipovič. Nadzorni odbor: Mary Jančič, Mary Skufca in Veronika Skufca. Zastavonošnja sta Mary Novak in Angela Stražar; rediteljica Jennie Barle. Seje se vršijo vsak 2. tork v mesecu v SDD na 80. cesti.

PODRUŽNICA ŠT. 25 SZZ
Duh. vodja Rt. Rev. B. J. Ponikvar, predsednica Jennie Krall, podpredsednica Frances Brancel, tajnica Mary Otoničar, 1110 E. 68 St., tel. HE 6933; blaginjska: Louise Pika; zapisničarka: Julia Brezovar; rediteljica: Pauline Zigmant. Nadzorni odbor: Angela Vranč, Mary Lokar in Mary Stanonik. Seje se vršijo vsaki drugi ponedeljek v mesecu v šoli sv. Vida. Članice sprejemajo v mladinski oddelk takoj od rojstva, v odrasli oddelk pa od 14. do 55. leta starosti.

PODRUŽNICA ŠT. 32 SZZ
Duhovni vodja Rev. A. Bombach, predsednica Teresja Potokar, podpredsednica Frances Perme, tajnica Keti Kelle, 911 E. 232 St., blaginjska: Helen Kovčević; zapisničarka: Ana Godlar; rediteljica Jennie Sinti. Nadzorni odbor: Barbara Baron, Karolina Peck in Frances Sokac. Seje se vršijo vsaki prvi tork v mesecu v dvorani sv. Kristine.

PODRUŽNICA ŠT. 41 SZZ
Duhovni vodja Mgr. Vitus Hribar, predsednica Anna Stopar, podpredsednica Frances Mele, tajnica Ella Starin, 17414 Dillewood Rd., tel. IV 6248; blaginjska: Ana Reboli; zapisničarka: Mary Jane. Nadzornice: Catherine Ar, Mary Milner in Mary Coprich. Seje se vršijo vsaki prvi tork v mesecu v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

PODRUŽNICA ŠT. 47 SZZ
Duhovni vodja Rt. Rev. J. J. Oman, predsednica Theresa Biskaj, podpredsednica Antonija Dolinar, tajnica: zapisničarka Helen Tomašič, 8904 Vineyard, tel. VU 3-6417; blaginjska: Jennie Puzeli. Nadzornice: Agnes Zagar, Agnes Rus in Ivanka Biskaj. Seje se vršijo vsako drugo soboto v mesecu ob 7:30 zvečer pri Biskajevih, 8301 Vineyard Ave.

PODRUŽNICA ŠT. 49 SZZ
Duhovni vodja Rev. A. Bombach, predsednica Mrs. Mary Stuek, podpredsednica Frances Urankar, tajnica Virginia Blesch, 21100 Arbor Ave., Euclid 23. O., tel. KE 2794; blaginjska: Rose Strah; zapisničarka: Mary Gombach. Nadzorni odbor: Mary Drobnič, Frances Hochevar in Anna Kozan. Seje se vršijo vsaki prvi tork v mesecu na 21100 Arbor Ave.

Kranjsko Slovenska

Katoliška Jednota

DRUŠTVO SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ
Duhovni vodja Rt. Rev. B. J. Ponikvar, predsednik Joseph Gornik, tajnik Joseph J. Nemanich, 7505 Myron Ave.; zapisnikar Daniel Pustotnik, blaginjski: Louis Krajc, za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki. Društvo zbiruje vsaki prvi tork v mesecu v sobi št. 2 nove šole sv. Vida ob 7:30 zvečer. Mesečni assessment se začne pobirati ob 7:00 pred sejo in 25. v mesecu v dvorani sveder ob 8:00. Od 26. pa do konca meseca na domu tajnika od članstva, ki mu ni mogoče plačati poprej. V društvu se sprejemajo novi člani in člani od 18 do 60 let in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250 do \$5.000. Bolniška podpora znaša \$7. in \$14.00 na teden. V društvu se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in karto in ravna naj se po pravih Jednoti.

DR. SV. LOVBRECA ŠT. 63 KSKJ
Duhovni vodja Rt. Rev. J. J. Oman, predsednik Louis Simončič, podpredsednik Anton Zidar, tajnik Anton Jordan, 5006 Union Ave.; zapisnikar: Jacob Reznik, blaginjski: Josip V. Kovach, nadzorniki: Louis Shuster, Silver Urbančič in Frank Globokar. Zastavonošnja sta Joseph W. Kovach in Joseph Krall. Zastopnika za SDD na 60. cesti: Ignac Godce in Frank Mulh; za Maple Heights: Louis Simončič; zdravniki: Dr. Anthony J. Perko, Dr. Michael Oman in Dr. John Polin. Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob eni popoldne v SDD na 60. cesti. Sprejemajo članstvo od rojstva do 60 let starosti. Bolniški assessment \$5 centov na mesec in plačuje \$7.00 bolniške podpore na teden, če je član bolnik pet dni ali več. Rojaki v Newburghu, pristojni v društvu sv. Lovrenca.

DRUŠTVO SV. ANE ŠT. 150 KSKJ
Duhovni vodja Rt. Rev. J. J. Oman, predsednica Theresa Lekan, podpredsednica Theresa Godce, tajnica Josephine Winter, 3550 E. 80 St.; blaginjska: Antonija Delabek; zapisničarka: Agnes Zagar. Nadzornice: Frances Adler, Miss Helen Zupancic in Anna Zibkowsk; bandedonošnja: Antonia Delabek; zastopnici za SDD na 80 St., Theresa Lekan in Alice Arko; za S. N. D. v Maple Heights: Theresa Glavic in Ana Fortuna; zastopnici za Ohio KSKJ Boosters: Alice Arko in Rose Urbanč. Zdravniki: Dr. Perko, Dr. Skur in Dr. J. Polin. Seje se vsako 2. nedeljo v mesecu ob eni popoldne v SDD na 80. cesti.

DRUŠTVO SV. MARIE MAGDALENE, ŠT. 163 KSKJ
Sprejemajo članstvo od 18 do 60. leta. Nudi najnovejšo smrtniško certifikate od \$250 do \$5.000; bolniška podpora je \$5. \$7 ali \$14 tedensko. V mladinski oddelk se sprejemajo članstvo od rojstva pa do 16. leta. Odbor za leto 1949 je sledeč: Duhovni vodja Rt. Rev. B. J. Ponikvar; pred. Helena Malja, podpredsed. Marjanka Kuhar, tajnica: Marja Hochevar, 21341 Miller Ave., Tel. IVanhoe 6728; blaginjska: Louise Mahcar; zapisničarka: Julia Brezovar; nadzornice: Frances Novak, Mary Skufca in Dorothy Sternika. Rediteljica in zastavonošnja: Frances Kasunic, na-

mešnica Julia Slogar, zastopnici za skupna društva fare sv. Vida: Johana Krell in Marjanka Kuhar; za Norwood Community Council: Marjanka Kuhar in Mary Milavec. Zdravniki: M. F. Oman, Angeline Dejak-O'Donnell, J. P. Sellikar, A. J. Perko, A. Skur, L. J. Perme in O. G. Opaskar. Zastopnici za mladinske in ženske aktivnosti: Marie Gornik in Anna Slapnik. Seje se vršijo vsaki prvi ponedeljek v mesecu v novi šoli sv. Vida soba št. 2 ob 8. uri zvečer. Assessment se pobira vsaki tretji ponedeljek in vsakega 25. v mesecu v ravno istem prostoru.

DRUŠTVO SV. JOZEFA ŠT. 160 KSKJ
Predsednik Frank Zidar; podpredsednik John Pedrits; fin. tajnik Joseph Perre, 444 E. 153 St., tel. KE 7131; bolniška: tajnica Frances Leskovec, 19516 Shawnee Ave., tel. IV 6429; zapisničarka: Anna Grajzar; blaginjska: Mary Panchur; nadzorniki: August F. Svetek, Mildred Nalinger in Mary Koketec. Vratar: Frank Sustarsic. Zdravniki: Dr. Skur, Dr. Carl Opaskar, Dr. Louis Perme in Dr. Raymond Stasny. Častni duhovni vodja Mgr. Vitus Hribar; duhovni vodja Rev. Celenik. Seje se vršijo vsaki tretji tork v mesecu ob 7:30 zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Assessment se pobira pred sejo, prvo nedeljo po seji v dvorani pod cerkvijo Marije Vnebovzete od 9 do 11. ure dopoldne ter 24. in 25. v mesecu v Slovenskem domu. Društvo sprejema otroke od rojstva do 16. leta za zavarovalnino od \$250 do \$1000 brez zdravniške preiskave ter odrasle od 16. do 60. leta za zavarovalnino od \$250 do \$5.000 in do \$2.000 bolniške podpore na dan.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ŠT. 191 KSKJ
Duhovni vodja Rev. Frank Brennan, predsednik Paul Yanchar; podpredsednik Joseph Tichar, tajnica Ma'ilda Ropet, 19001 Kildeer Ave., tel. KE 2863; blaginjski: Alfonso Sajovic, zapisničarka: Mary Meršnik. Nadzorniki: Frances Globokar, Ann Mestek in Mary Strudel. Zdravniki: Dr. A. Skur, Dr. L. Perme, Dr. Carl Rotter. Društvene seje se vršijo vsaki tretji tork v mesecu v SDD na Reher Ave. ob 8 uri zvečer.

DRUŠTVO SV. KRISTINE, ŠT. 219 KSKJ
Duhovni vodja Rev. A. L. Bombach, predsednik John Bradach, tajnica: blaginjska: Jennie Gustinčič, 18900 Abby Ave., tel. KE 8225; blaginjski: Matt Kavac, zapisnikar Anton Kavac, nadzorniki: Frank Smalts, Frank Drolnic in Josephine Jevce. Zdravniki: Dr. Skur, Dr. L. Perme in Dr. Oman. Seje se vsako 2. nedeljo v mesecu ob 2 popoldne v dvorani sv. Kristine.

DRUŠTVO KRISTUSA KRALJA, ŠT. 226 KSKJ
Duhovni vodja Mgr. B. J. Ponikvar, predsednik Ulrich Lube, podpredsednica Josephine Trunk, tajnica Mary Zupanič, 6124 Glass Ave., No. 2, tel. EX 4767; blaginjska: Josephine Krumar, 1126 E. 68 St.; zapisnikar in poročevalec za Glasilo Anton Klandar. Nadzorni odbor: Frank Fabian, William Janke in Jennie Grčar. Zdravniki vsi slovenski zdravniki. Seje se vršijo vsaki prvi ponedeljek v mesecu ob dveh popoldne, staro poslojpo SDD.

Slovenska dobrodelna

zveza

DRUŠTVO SV. ANE, ŠT. 4 SZZ
Predsednica Julia Brezovar, 1173 E. 80 St., podpreds. Jennie Francioni, tajnica Jennie Suvak, 1415 E. 51 St., tel. EN 8104; blaginjska: Josephine O'Brien-Ambrose, zapisničarka: Angela Vranč. Nadzornice: Mary Bradac, Rose L. Erste in Frances Okorn. Rediteljica Mary Pristov. Seje se vršijo vsako drugo sredo v mesecu. Za preiskavo novega članstva vsi slovenski zdravniki.

DRUŠTVO NARODNI SLOVENCI, ŠT. 5 SZZ
Predsednik Andrew Tekauc, podpredsednik John Stefe, tajnik Matt Debevec, 1287 E. 169th St., tel. IV 2048; blaginjski: Thomas Kralj, zapisnikar: Frank A. Turek. Nadzorni odbor: John Nestor, Frank Stefe in Charles Kojan. Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 9 uri jutraj v SDD, soba št. 3 (staro poslojpo) na St. Clair Ave.

DRUŠTVO CLEVELANDSKI SLOVENCI, ŠT. 14 SZZ
Predsednik William Stark, podpredsednik Frank Brancel, tajnik: blaginjski: Frank Brinovec, 961 E. 79 St., tel. EN 4122; zapisnikar: Matthew Penko, 133 E. 81. Nadzorni odbor: John Brodnik, Mike Vidmar in Jennie Lavrich; vrtar: Frank Penko. Zastopnik za klub SDD Frank Brancel; društveni zdravniki so vsi slovenski zdravniki. Seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne v SDD na St. Clair Ave.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ŠT. 18 SZZ
Predsednik Joseph Kralj, podpredsednica Mary Jeroni, tajnik Frank Merhar, 1021 E. 185 St.; zapisnikar: Anton Sternika, blaginjski: Louis Lavrich, nadzorniki: Frank Modic, Victor Hochevar in Mary Obiak; zastopnik za klub društev SDD in za konferenco Frank Modic; društveni zdravniki so vsi slovenski zdravniki stanojci v Clevelandu. Seje se vršijo vsako tretjo soboto v mesecu ob 7:30 zvečer v gl. uradu SDD.

DRUŠTVO KRALJICA MIRU, ŠT. 24 SZZ
Predsednica Agnes Zagar, podpredsednica Teresja Lekan, tajnica Jennie Milavec, 444 E. 155 St., tel. LO 4854; blaginjska: Frances Zimmerman. Zapisničarka: Mary Filipovič. Nadzornice: Veronika Skufca, Mary Skufca in Mary Paulin. Društveni

zdravniki so: Dr. Perko, Dr. Skur in Dr. J. Polin. Seje se vršijo vsaki tretji tork v mesecu ob 8:00 zvečer v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.

DRUŠTVO SV. CECILIE ŠT. 37 SZZ
Predsednica Frances Ponikvar, podpredsednica Helena Malja, tajnica Louise Pika, 1175 E. 71 St., tel. EN 2828; blaginjska: Mary Stampfel, 21341 Miller Ave., Euclid, O., zapisničarka: Nettie Zarnick. Nadzorni odbor: Mary Otoničar, Dorothy Strnila in Theresa Smoltz. Rediteljica Julia Bohar. Zastopnice za skupna društva sv. Vida: Mary Hraštar in Julia Bokar. Seje se vršijo vsako drugo sredo v mesecu v SDD soba št. 4 na St. Clair Ave. Vsi slovenski zdravniki.

DRUŠTVO MODERN CRUSADERS, ŠT. 45 SZZ
Predsednik William Yanchar, podpredsednik Louis Smerdel, tajnica: blaginjska: Frances Zulich, 18115 Neff Rd., tel. IV 4221; zapisničarka: Jennie Jarm. Društveni zdravniki: Dr. Skur, Dr. Opaskar in Dr. Perme. Seje se vršijo vsako tretjo sredo ob 8:00 zvečer v SDD na Waterloo Rd.

Slovenska moška zveza

PODRUŽNICA ŠT. 3 SMZ
Predsednik Charles Benevol, 621 Alhambra Rd.; podpredsednik Anton Mauer; tajnik Frank Perko, 1092 E. 174 St., tel. IV 5658; blaginjski: Martin Valetič; zapisnikar: Joseph Hochevar. Nadzorniki: James Kastelic, Joseph Peruk in Martin Komocbar. Seje se vršijo vsako 2. nedeljo v mesecu ob 2 uri popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer plačate svoj assessment ali pa 24. in 25. v mesecu v spodnji dvorani.

PODRUŽNICA ŠT. 5 SMZ
Predsednik John Sever, 1101 E. 74 St.; podpredsednik Joe Ponikvar; tajnik in blaginjski: Tony Krampel, 1003 E. 66 Pl., tel. EN 5408; zapisnikar: Frank Kuhar. Nadzorni odbor: Frank Kuhar, Andy Champa in Louis Erste. Podružnica zbiruje vsako tretjo soboto v mesecu zvečer v SDD soba št. 4. Staro poslojpo. Tajnik pobira assessment vsakega 25. v mesecu. Za federacijo SMZ: Frank Česnik, Tony Krampel, Louis Erste in Matt Zaman.

PODRUŽNICA ŠT. 6 SMZ
Predsednik Damjan Tomažin, podpredsednik Frank Lavrich, tajnik: Frank Mačeron, 1172 Norwood Rd., blaginjski: John Goršek, zapisnikar: Jože Grdina, nadzorniki: Primož Kogoj, John Kodri in John Taufer; zastopnik za skupna društva sv. Vida: Jože Grdina. Seje se vsako četrto nedeljo popoldne ob eni v novi šoli sv. Vida.

Ameriška bratska zveza

DRUŠTVO JUTRANJA ZVEZDA, ŠT. 137 ABZ

Predsednica Frances Brancel, podpredsednica Mary Bradac, tajnica: blaginjska: Dorothy Strnila, 6006 Bonna Ave., tel. EN 6254. Nadzorni odbor: Rose Levstec, Pauline Durlava in Mary Mahne; rediteljica: Julia Zigmant, zapisničarka: Julia Brezovar. Članstvo se sprejema v društvu od 16. do 55. leta in otroci od rojstva do 15. leta. Zavarovalnina je od \$250.00 do \$5.000. Tako se odrasli kakor tudi za mladinski oddelk. Seje se vršijo vsaki tretji tork v SDD, soba št. 3, staro poslojpo na St. Clair Ave., ob 7:30 zvečer.

Zapadna slovanska zveza

DRUŠTVO SV. KATARINE ŠT. 29 SZZ

Predsednica Johanna Mervar, podpredsednica Anna Švigel, tajnica Frances Ponikvar, 450 E. 118 St.; blaginjska: Mary Butara, zapisničarka: Theresa Anžur. Nadzornice: Sophie Kenny, Dorothy Komin in Jennie Stetz. Rediteljica Mary Kraltz. Zastopnica za SDD in klub društev Frances Ponikvar. Seje se vršijo vsaki tretji tork v mesecu v starem poslojpu SDD na St. Clair Ave. Vsi slovenski zdravniki in zdravnica Angeline O'Donnell. Člane se sprejemajo od rojstva do 55. leta. Zavarovalnina na vsakovrstne police.

Katoliški borštarnji

DRUŠTVO DVOR BARAGA, ŠT. 1317

REDA KATOLIŠKIH BORŠTARNJEV
Uradniki: Duhovni vodja Mgr. B. J. Ponikvar, župnik fare sv. Vida; nadborštarn: Fred Sternika, nadborštarn: Anton Hrabec, bivši borštarn: Joseph Krizan, finančni tajnik Edward Baznik, 20931 Tracy Ave., KE 1179; blaginjski: Frank J. Godic, Jr., tajnik-zapisnikar: Matt Baznik, 1572 E. 133 St., E. Cleveland 12. O.; nadzorniki: Lawrence Zupančič, Frank Skari, Ludwig Marolt; sprevidatelj: Louis Erste, Frank Znidarič in bolniški nadzornik Louis Erste, 6205 Whittier Ave., tel. HE 1095.

Društvo zbiruje vsaki tretji petek v mesecu ob 7:30 zvečer v novi šoli sv. Vida. Assessment se tudi pobira vsako orvo nedeljo v mesecu od 9 do 11 dopoldne v novi šoli.

DRUŠTVO "MOTHER OF PERPETUAL HELP," ŠT. 1640 REDA

KATOLIŠKIH BORŠTARNJEV
Duhovni vodja Mgr. Vitus Hribar; gl. borštarn: Frank Martich, 15416 Ma. cauley Ave., tel. IVanhoe 4518; nadborštarn: Al Grmek; bivši borštarn: Boštjan Trampus; govornik: Matt Velikonje; zapisnikar: Anton Groselj, 15615 School Ave., tel. Potomac 8934; fin. tajnik: John Jalovec, 704 E. 162 St., tel. POX 9166; blaginjski: Anton Čeh Jr.; nadzorniki: Joseph Prisel, Frank Meese, Louis Kosel; konduktorja: Frank Kapel in Joseph Jevnikar; Vratarja: Louis Paušek, Frank Grmovšek, zdrav-

C. K. of Ohio

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOVAN-SKEGA, ŠT. 138, C. K. of OHIO
Predsednik Joseph Meglich, podpredsednik John Hrovat, finančni in bolniški tajnik John Hrovat, ml., 21601 Ivan Ave.; blaginjski in zapisnikar: Frank A. Turek; nadzorniki: George Turek, Joseph Kostanjek, Joseph Pakj. Društvo zbiruje vsaki tretji ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v sobi št. 2 nove šole sv. Vida.

The Maccabees

CARNIOLA HIVE NO. 493 T. M.
Past Commander Mary Bolta, Commander Josephine Swan, Lieut. Commander Christine Glavan, Chaplain Mary Tekauc, Mistress at Arms Mary Mahne, Sergeant at Arms Pauline Zigmant, Picket: Mary Vesel, Financial Secretary Pauline Debevec, 1287 E. 169 St., tel. IV 2048; Sick Benefit Secretary: Julia Brezovar, 1173 E. 80 St., tel. EN 4758. Auditors: Jean E. Pike, Ursula Unetich, Sylvia Praust. Meeting every first Wednesday every month at SNH Room 1 at 7:30 p.m. General collection is held on meeting night at 7 P. M. and the 25th of every month in the lower hall of the SNH at 5 P. M. Members belonging to the Sick Benefit Fund should notify Mrs. Julia Brezovar, 1173 E. 80 St., EN 4758 when becoming ill.

Lovska društva

EUCLID RIFLE & HUNTING CLUB

Predsednik Louis Podpac, podpredsednik Anton Baraga, tajnik in blaginjski: John Evaz, 19013 Chickasaw Ave., tel. IV 2050. Nadzorniki: John Dolenc, John Rožanec in Anthony Petkovšek. Seje so: pozimi vsaki prvi tork v mesecu ob 8 zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave., poleti pa vsako sredo v mesecu ob 3 popoldne na strelišču. Modlinikarjeva farma.

ST. CLAIR RIFLE & HUNTING CLUB

Predsednik John Urankar, podpredsednik A. Novak, 19901 Mohawk Ave.; tajnik: blaginjski: Andrew Borich; zapisnikar: Leo Lukek, 18971 Monterey Ave. Seje se vršijo vsaki sredo v mesecu ob 8 zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Oltarna društva

OLTARNO DRUŠTVO FARE

MARIJE VNEBOVZETE

Predsednica Mary Coprič, podpredsednica Louise Kosmerl, tajnica Mary Janec, 799 E. 187 St.; zapisničarka: Mary Strancar. Seje se vršijo vsaki prvi ponedeljek v mesecu popoldne po poznanosti v cerkveni dvorani.

DRUŠTVO SV. REŠNJEGA TELESFA

FARE SV. LOVBRECA

Predsednica Anna Gilha, 7720 Isler Ct., tel. DI 8846; podpredsednica Mary Hoge; tajnica: Frances Zimmerman, 3646 E. 80 St.; blaginjska: Mary Kralj; zapisničarka: Apolonia Kle. Nadzornice: Veronika Skufca, Louise Mismas in Josephine Mirel. Duhovni vodja Rev. Julius Slapšak. Seje in molitvena ura je vsaki prvi ponedeljek v mesecu.

Samostojna društva

SAMOSTOJNO PODPORNO DRUŠTVO LOŽKA DOLENA

Predsednik Frank Baraga